

Освалені од заропннення: Jan Gajek

75 lat temu tereny Ukrainy Zachodniej przynależące do II Rzeczypospolitej zostały zajęte przez radziecki reżim totalitarny, a tysiące zamieszkujących te ziemie Ukraińców, Żydów, Polaków zostało ofiarami maszyny represyjnej.

Nowa rubryka «Освалені од заропннення», którą postanowiliśmy rozpocząć od szkicu biograficznego o lekarzu wojskowym Janie Gajku, ma stać się swoistym upamiętnieniem obywateli II RP, którzy w latach 1939–1941 przeżyli piekło radzieckich tortur, ma przywrócić pamięć o tych, którzy byli torturowani fizycznie i moralnie z powodu ich niezłomnej postawy obywatelskiej, poglądów politycznych i religijnych, działalności zawodowej, którzy do ostatniego tchu pozostawali patriotami, dziećmi swojej Ojczyzny i marzyli o odzyskaniu jej wolności.

Dziś jest sprawą bardzo ważną aby pamiętać o tym historycznym okresie, lekcje którego powoli zaczynamy zapominać, urządzając w dawnych więzieniach NKWD sale do zabaw, usuwając tablice pamiątkowe z miejsc masowych egzekucji naszych rodaków. Powinny one przypominać nam o radzieckich metodach funkcjonujących do dziś w Federacji Rosyjskiej.

Lekarz wojskowy Jan Gajek urodził się w 1901 roku we wsi Holendry, w powiecie kieleckim, w rodzinie chłopskiej. W 1922 roku dostał się na Wydział

Medycyny uniwersytetu w Krakowie, jednak 13 grudnia tegoż roku przeniósł się do Wojskowej Szkoły Sanitarnej w Warszawie i jednocześnie kontynuował studia na Wydziale Medycyny Uniwersytetu Warszawskiego.

Najwyraźniej, powodem do podwójnych studiów była trudna sytuacja materialna studenta. Jak sam stwierdzał, oprócz studiowania chirurgii wojskowej, zaletą nauki w Wojskowej Szkole Sanitarnej było zapewnienie studentom mundurów i posiłków. Studia były bezpłatne, ale za każdy ich rok należało odbyć służbę w Wojsku Polskim.

Po studiach, w 1928 roku młody lekarz zaczął pracować w szkolnym szpitalu w Warszawie, a w 1930 roku został przeniesiony do Równego na stanowisko lekarza 44. Pułku Piechoty, otrzymując tytuł porucznika. W tym czasie też spotkał swoją miłość – Elżbietę (nazwisko panię nie jest znane), a w 1931 roku urodziła im się córka Agnieszka-Teresa. Rodzina mieszkała przy ulicy Obozowej 4a w Równem (obecnie jest to ulica Hercena). Już w 1933 roku Gajek uzyskuje tytuł kapitana i stanowisko głównego lekarza, które piastuje do 1937 roku. Pragnąc dalej

Повернуті із забуття: Ян Гаєк

75 років тому терени Західної України, що перебували в складі Другої Речі Посполитої, були окуповані радянським тоталітарним режимом, а тисячі місцевих жителів, українців, євреїв, поляків, потрапили в жорна репресивної машини.

Нова рубрика «Повернуті із забуття», яку ми вирішили розпочати з біографічного нариса про військового лікаря Яна Яковича Гаєка, покликана стати своєрідним пам'ятним знаком для громадян Польщі, котрі в 1939–1941 рр. пройшли через пекло радянських катівень, повернути із забуття тих, хто зазнав фізичних і моральних тортур за свою стійку громадянську позицію, політичні, релігійні переконання, професійну діяльність, хто до останнього подиху залишався патріотом своєї Батьківщини й мріяв про її відновлення.

Нині надзвичайно важливо згадати про цей історичний період, уроки якого ми стали поволі забувати, влаштовуючи в катівнях НКВС розважальні заклади, демонтуючи меморіальні дошки з місць масових розстрілів наших земляків. Такі пам'ятні знаки мали б нагадувати нам про методи радянської моделі управління, яка й до сьогодні існує в Російській Федерації.

Військовий лікар Ян Якович Гаєк народився в 1901 р. у с. Холендри Келецького повіту в селянській родині. У 1922 р. він вступив на медичний факультет універ-

ситету в Кракові, однак 13 грудня того ж року перевівся у Військово-санітарну школу у Варшаві та одночасно продовжив навчання на медичному факультеті Варшавського університету. Очевидно, сумісне навчання було зумовлене матеріальним становищем студента. Як стверджував Ян Гаєк, окрім студій із військової хірургії, перевагою навчання у Військово-санітарній школі було забезпечення студентів обмундируванням та харчуванням. Навчання здійснювалося на безоплатній основі, але за кожен його рік необхідно було відслужити два роки у Війську Польському.

Після завершення університету в 1928 р. молодий лікар почав працювати в шкільному госпіталі у Варшаві, а в 1930 р. його перевели в Рівне на посаду лікаря 44-го піхотного полку. Тоді ж Яну Гаєку присвоєно звання поручика – Єлизавету Мартинівну (дівоче прізвище невідоме), а в 1931 р. у них народжується донька Агнешка-Тереза. Родина мешкала на вул. Обозовій, 4а в Рівному (нині це вул. Герцена). Уже в 1933 р. чоловік отримує звання капітана та посаду старшого лікаря, яким працює до 1937 р. Прагнучи удосконалюва-

Щоб за нашою мовчазною згодою не повторилося

Żeby za naszą milcząca zgodą to się nie powtórzyło

сторінка 2

Солідарні з Україною

Solidarni z Ukrainą

сторінка 3

Тригодинні пари, подвійні
екзамени

Zajęcia po trzy godziny,
podwójne egzaminy

сторінка 4

Ірванець презентував
переклади п'єс Гловацького

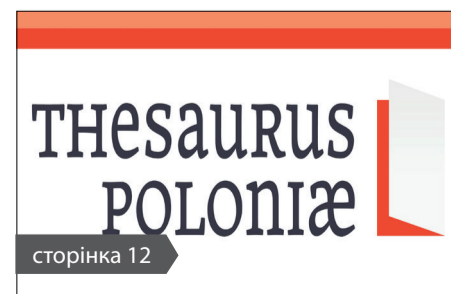
Irwanec prezentował
tłumaczenia dramatów
Głowackiego

сторінка 11

Стипендійна програма
міністра культури

Program stypendialny Ministra
Kultury

сторінка 12

розвивати свої професійні здібності, в latach 1937–1938, Jan Gajek odbył staż w Warszawie według specjalizacji «narządy wewnętrzne» i po powrocie do Równego zaczął służyć w szpitalu wojskowym. Objął tam stanowisko kierownika działu chorób wewnętrznych.

Gdy zaczęła się II wojna światowa, lekarza przeniesiono do szpitala w Lublinie na stanowisko kierownika działu zatruc chemicznych. Jednak już 16 września ze swoją jednostką wojskową wrócił do Równego, gdzie natychmiast przystąpił do organizowania laboratorium chemiczno-bakteriologicznego. Równocześnie nadal kierował przepelnionym rannymi działem chorób wewnętrznych.

Po tym, jak 17 września 1939 roku Związek Radziecki dokonał zbrojnej napaści na Polskę, Jan Gajek przez pewien czas jeszcze utrzymywał swoje stanowisko. Być może, powodem tego była mała liczba lekarzy przybyłych z wojskiem radzieckim. 2 października 1939 roku został jednak zwolniony z zajmowanego stanowiska, a 9 października aresztowany jako złoczyńca, w myśl artykułu 53–13 KK Ukraińskiej Republiki Radzieckiej (chodziło o aktywne działania lub aktywną walkę przeciw robotnikom i rewolucjonistom).

W czasie jego pobytu w więzieniu rodzinie Gajków zabrano 2 218 złotych, które zebrali dzięki sprzedaży przedmiotów gospodarstwa domowego. Podobnie uczyniła wtedy większość rodzin wojskowych, gromadząc środki na ucieczkę do Rumunii czy na inne tereny, zajęte przez wojska niemieckie. W czasie dochodzenia, które niedbale prowadził Rówieński Dział Powiatowy NKWD, Jan Gajek przebywał w rówieńskim więzieniu. Rzeczywisty proces zaczął się dopiero 19 lipca 1940 roku, kiedy I oddział specjalistyczny NKWD w obwodzie rówieńskim wyjaśnił, że dokumenty w sprawie Jana Gajki zostały zagubione. Pierwsze przesłuchanie przeprowadzono 12 sierpnia 1940 roku.

Nie ulega wątpliwości, że Jan Gajek został zaliczony do kategorii więźniów, wina których została uznana jeszcze przed okupacją radziecką Ukrainy Zachodniej. W postanowieniu NKWD z dnia 15 września 1939 roku, skierowanym do komisariatów ludowych spraw wewnętrznych Ukrainy i Białorusi a dotyczącym organizacji prac w «uwolnionych» regionach Zachodniej Ukrainy i Białorusi było powiedziane: «Należy aresztować najbardziej reakcyjnych przedstawicieli administracji państwowych (szefów policji lokalnej, żandarmerii, służby granicznej i filii drugiego działu sztabu generalnego itp.)», w tym też chodziło o oficerów polskich. W konkluzji śledztwa prokuratorskiego wobec Jana Gajki zapisano, że jest «winny», dlatego że «od 1928 roku do końca istnienia byłego państwa polskiego pozostawał oficerem byłego Wojska Polskiego, patriotą państwa polskiego broniącego jego

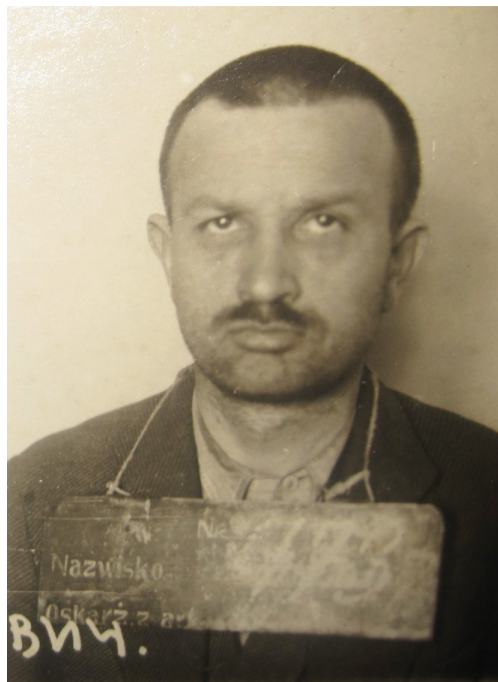

interesów...» Na to więzieniu udzielił następującej odpowiedzi: «W tym oskarżeniu uznaję się za winnego. Rzeczywiście od 1928 roku do końca istnienia państwa polskiego pozostawałem na służbie wojskowej jako oficer, a od 1933 roku awansowano mnie jako kapitana, lekarza Wojska Polskiego. Co dotyczy drugiej części oskarżenia, to logicznie, gdyż byłem oficerem, pozostawałem patriotą swojego państwa i stałem w obronie interesów Polski. Konkretnego sprzeciwu wobec ruchu rewolucyjnego w byłej Polsce nie czyniłem».

2 listopada 1940 roku zgodnie z postanowieniem Specjalnego Posiedzenia NKWD Jan Gajek został skazany na osiem lat obozu pracy. W czasie niewoli przebywał w obozie Iwdellag (obecnie obwód swierdłowski, Rosja). Jego dalszy los pozostaje dla nas niezany. Według decyzji Rówieńskiej Prokuratury Obwodowej, w dniu 20 lutego 1989 roku Jan Gajek został rehabilitowany.

Tetiana SAMSONIUK

P. S.: Tetiana Samsoniuk jest głównym specjalistą działu informacji dokumentacyjnej Państwowego Archiwum Obwodu Rówieńskiego. Tekst o Janie Gajku i inne materiały rubryki zostały opracowane według dochodzeń śledczych, przechowywanych w Państwowym Archiwum Obwodu Rówieńskiego, w zbiorach Zarządu KGB Ukraińskiej SRR w Obwodzie Rówieńskim (1919–1957). Będziemy wdzięczni, jeżeli odezwą się krewni i bliscy osób, w intencji których powstaje nowa rubryka, lub ci nasi Czytelnicy, którzy posiadają o nich dodatkowe informacje.

ти свої професійні вміння, у 1937–1938 рр. Ян Гаєк пройшов стажування у Варшаві за спеціалізацією «внутрішні органи» й після повернення до Рівного розпочав службу у військовому госпіталі. Тут він працював на посаді керівника відділення внутрішніх хвороб.

Коли розпочалася Друга світова війна, Яна Гаєка перевели в госпіталь у Люблін на посаду керівника відділення хімічних отруєнь. Однак уже 16 вересня лікар разом із військовою частиною повернувся до Рівного, де одразу взявся за облаштування хімічно-бактеріологічної лабораторії. Одночасно очолював також переповнене пораненими військовослужбовцями відділення внутрішніх хвороб.

Після того, як 17 вересня 1939 р. СРСР розпочав інтервенцію на Польшу, Яну Гаєку вдається протягом якогось часу ще залишитися на своїй посаді. Певно, це було зумовлено дефіцитом кваліфікованих лікарів серед ново-прибулих радянських військовослужбовців. Однак, 2 жовтня 1939 р. його звільнили, а 9 жовтня арештували за підозрою в скоєнні злочинів, передбачених ст. 53–13 КК УРСР (активні дії або активна боротьба проти робітничого класу й революційного руху).

Під час арешту в родині Гаєків вилучили 2 218 złotych. Таку суму подружжю вдалося зібрати завдяки продажу предметів домашнього вжитку. Зауважимо, що так чинила більшість родин військовослужбовців, заощаджуючи кошти на втечу до Румунії чи на інші території, окуповані німецькими військами. Під час слідства, яке недбало здійснював Рівненський повітовий відділ НКВС, Ян Гаєк пе-

ребував у в'язниці в Рівному. Фактично слідчий процес розпочався лише 19 липня 1940 р., коли 1-й спецвідділ НКВС у Рівненській області з'ясував, що слідча справа на Яна Гаєка була загублена. Перший допит проведено 12 серпня 1940 р.

Незаперечним лишається той факт, що Ян Гаєк потрапив у категорію в'язнів, провина яких була визначена ще до радянської окупації Західної України. У директиві НКВС СРСР народним комісаріатам внутрішніх справ УРСР і БРСР про організацію роботи у звільнених районах західних областей України та Білорусі від 15 вересня 1939 р. зазначалося: «Арештуйте найбільш реакційних представників державних адміністрацій (керівників місцевої поліції, жандармерії, прикордонної охорони і філій 2-го відділу генштабу та ін.)», серед останніх були й польські офіцери. У Звинувачувальному висновку слідчої справи на Яна Гаєка зазначається, що він «провинився» тим, «що з 1928 р. до кінця існування колишньої польської держави був кадровим офіцером бувшої польської армії, як патріот польської держави охороняв її інтереси...» На це в'язень дав таку відповідь: «Винним у висунутому звинуваченні я себе визнаю. Дійсно з 1928 р. до кінця існування польської держави я був кадровим військовослужбовцем, офіцером, та з 1933 р. мав звання капітана-лікаря Війська Польського. Щодо другого розділу звинувачення, то логічно, оскільки я був кадровим офіцером, я залишався патріотом своєї держави й стояв на варті інтересів Польщі. Конкретної діяльності проти революційного руху в колишній Польщі я не маю».

2 листопада 1940 р. постановою Особливої наради при НКВС Яна Гаєка було засуджено до восьми років виправно-трудова таборів. Термін покарання він відбував у таборі Івдельлаг (територія Свердловської області, Росія). Його подальша доля залишається для нас невідомою. Висновком Рівненської обласної прокуратури від 20 лютого 1989 р. Яна Гаєка реабілітовано.

Tetiana SAMSONIUK

P. S.: Tetiana Samsoniuk – головний спеціаліст відділу використання інформації документів Державного архіву Рівненської області. Текст про Яна Гаєка та інші матеріали рубрики опрацьовані за архівно-слідчими справами, що зберігаються у фонді «Управління Комітету державної безпеки УРСР по Рівненській області (1919–1957 рр.)» ДАРО. Будемо вдячні, якщо відгукнуться родичі героїв рубрики або ті наші Читачі, які володіють більшою кількістю інформації про них.

Пам'ять о ofiarach głodu i represji politycznych

Jak i co roku, w czwartą sobotę listopada, Łuck przyłączył się do akcji ku czci pamięci ofiar Wielkiego Głodu i represji politycznych.

22 listopada w Łucku odbył się pochód ku czci pamięci ofiar. Uczestnicy pochodu, na czele którego szło duchowieństwo, wyruszyli z Placu Teatralnego. Następnie przeszli ulicą Łesi Ukrainki, przez Plac Wozjednania i ulicę Bratkowskiego do Placu Zamkowego. Tu, przy pomniku ofiar represji politycznych odbyła się wspólna modlitwa, po której do zgromadzonych zwrócił się metropolita Łucki i Wołyński Ukraińskiej Cerkwi Prawosławnej Patriarchatu Kijowskiego Mychail:

«W ten jesienny dzień zawsze przychodzimy na ten plac, aby uczcić umarłych z głodu ludzi. Ten „genetyczny” ból nie może pozostawiać nas obojętnymi. Przychodzimy tu, żeby uczcić naszych krewnych, bliskich, wszystkich, którzy zginęli z rąk władz radzieckich (...), żeby wspomnieć także o tych, którzy ten głód zorganizowali i którzy dzisiaj chcą zniewolić nasz kraj. Przypominamy sobie o tym dziś, żeby za naszą milczącą zgodą to się nie powtórzyło. Można mówić, moja chata na uboczu, ale nie trzeba zapominać, że zanim dojdzie się do centrum, jako pierwsza zostanie zniszczona właśnie ta chata».

Uczestnicy pochodu uczcili chwilą ciszy ofiary Wielkiego Głodu i represji politycznych, bohaterów Niebiańskiej Sotni i tych, którzy zginęli

Natalia DENYSIUK

Пам'ять про жертви голодоморів та політичних репресій

Як і щороку, в четверту суботу листопада, Луцьк долучився до вшанування пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій.

na wschodzie Ukrainy. Następnie zapalono znicze i ustawiono je na placu w kształcie krzyża.

W tym dniu łuczczenie dołączyli także do ogólnoukraińskiej akcji «Zapal świecę pamięci», ustawiając świece w oknach swoich mieszkań.

22 listopada w Луцьку відбулася скорботна хода. Колонна, на чолі якої йшли священики, вирушила з Театральної площі міста. Далі її учасники пройшли вулицю Лесі Українки, площею Возз'єднання та вулицю Данила Братковського до Замкової площі. Тут, біля пам'ятного знаку жертвам політичних репресій, відбулася спільна

Natalia DENYSIUK

молитва. Після неї митрополит Луцький та Волинський УПЦ КП Михаїл звернувся до присутніх:

«У цей осінній день ми завжди приходимо на цю площу, щоб вшанувати людей, які померли від голоду. Цей генетичний біль не може залишати нас байдужими у дні пам'яті жертв Голодомору. Ми приходимо сюди, щоб згадати наших рідних, близьких, усіх, кого заморила радянська влада (...), згадати також тих, хто вчинив цей голод, тих, хто й сьогодні хоче поневолити нашу країну. Ми сьогодні нагадуємо собі, щоб за нашою мовчазною згодою не повторилося подібне. Можна говорити: «Моя хата з краю». Але не забувайте, що першою, поки до центру доберуться, нищать оцю крайню хату».

На завершення акції учасники ходи вшанували хвилиною мовчання жертв голодоморів та політичних репресій, Героїв Небесної Сотні та тих, хто загинув на сході України. Після цього люди запалили лампадки та поставили їх на площі у формі хреста.

Цього дня лучани долучилися також до загальноукраїнської акції «Запали свічку пам'яті», поставивши свічки у вікна своїх помешкань.

Rocznica Majdanu

W dniu pierwszej rocznicy Rewolucji Godności i dziesiątej rocznicy Pomarańczowej Rewolucji mieszkańcy Łucka zgromadzili się na Placu Teatralnym, żeby przypomnieć wydarzenia obu Majdanów.

W południe 21 listopada odbyła się modlitwa i złożenie kwiatów na grobie Wasyla Mojseja na Memoriale «Wiczna Sława», który zginął od kuli snajpera 20 lutego 2014 roku w Kijowie.

Wieczorem łuczanie odtworzyli atmosferę wydarzeń łuckiego Euromajdanu: postawili namioty, metalowe beczki, zapalili w nich ogień, pili herbatę, częstowali się kanapkami i przypominali wydarzenia mające miejsce w okresie listopad 2013 – luty 2014.

Na Placu Teatralnym można było usłyszeć pieśni patriotyczne i hasła rewolucyjne, a na głównej scenie łuckiego Euromajdanu wyświetlano dokumentalny film o Rewolucji Godności. Następnie zgromadzeni uczcili wspólną modlitwą i chwilą ciszy bohaterów Niebiańskiej Sotni oraz ukraińskich żołnierzy, którzy zginęli na wschodzie Ukrainy.

Mszę św. celebrował metropolita Łucki i Wołyński Ukraińskiej Cerkwi Prawosławnej Patriarchatu Kijowskiego Mychajł. Przypomniał wszystkim o tym, że 21 listopada na Ukrainie obchodzone jest święto Archanioła Michała. W swoim przemówieniu nawiązał także do obu ukraińskich rewolucji, które zaczęły się właśnie w tym dniu.

– W 2004 r. Wyszliśmy na Majdan, dlatego że nie chcieliśmy się zgodzić z niesprawiedliwością, kłamstwem. Wydawało się, że te problemy zniknęły. Ale nastąpił rok 2013 i znowu w dniu św. Archanioła Michała wyszliśmy na Majdan, żeby powiedzieć «nie» nieprawdzie i «tak» europejskiej przyszłości, żeby powiedzieć władzom, że źródłem władzy jest naród, który pragnie widzieć swoją przyszłość wśród państw europejskich.

Z tymi dobrymi zamiarami wychodziliśmy na Majdany i nie chcieliśmy, żeby ktoś zginął czy ucierpiał. My pokojowo deklarowaliśmy swoje stanowisko» – powiedział metropolita.

Łuczanie zapalili znicze i złożyli kwiaty pod odnowioną gablotą ze zdjęciami bohaterów Niebiańskiej Sotni. Następnie odbyło się jej poświęcenie.

Natalia DENYSIUK

У першу річницю початку Революції Гідності та десяту річницю Помаранчевої революції лучани пригадали події обох Майданів, зібравшись на Театральній площі міста.

На Театральній площі можна було почути патріотичні пісні та революційні гасла, а на головній сцені луцького Євромайдану показували документальний фільм про Революцію Гідності. Пізніше героїв Небесної Сотні та українських військових, котрі загинули на сході України, вшанували спільною молитвою та хвилиною мовчання.

Богослужіння провів митрополит Луцький та Волинський УПЦ КП Михаїл. Він нагадав присутнім, що 21 листопада українці вшановують свято Архистратига Божого Михаїла. У своїй промові звернувся також до обох українських революцій, які за збігом обставин розпочалися саме в цей день.

– У 2004 р. у ці дні ми вийшли на Майдан, тому що були незгодні з несправедливістю, обманом. І здавалося тоді, що всі проблеми такого плану відійшли в минуле. Але настає 2013-й рік і знову на свято Архистратига Божого Михаїла ми виходимо на цей Майдан, щоб сказати «ні» неправді, щоб сказати «так» нашому європейському вибору, щоб сказати керівництву держави, що джерело влади – народ, котрий прагне бачити своє майбутнє в сім'ї європейських країн. Із цими добрими намірами ми виходили на Майдани й не бажали, щоб хтось загинув чи постраждав. Ми мирно висловлювали свою позицію», – зазначив священик.

Після молитви відбулося освячення оновленого напередодні фотостенду на честь героїв Небесної Сотні. Ще до освячення лучани запалили біля нього лампадки та поклали квіти.

Наталья ДЕНИСУК

Удень, 21 листопада, відбулися молитва та покладання квітів на могилі Василя Мойсея на Меморіалі «Вічна Слава», який загинув від снайперської кулі в Києві 20 лютого 2014 р.

Увечері лучани відтворили атмосферу подій луцького Євромайдану: встановили намети, металеві діжки, запалили в них вогонь, пили чай, пригостилися канapkами та згадували події, що відбувалися протягом листопада 2013 р. – лютого 2014 р.

Solidarnie z Ukrainą

Podsumowanie ubiegłorocznych wydarzeń politycznych na Ukrainie, gest solidarności ze wschodnim sąsiadem, zawiązywanie znajomości oraz prezentacja ukraińskiej kultury. W ten sposób lublinianie wyrazili swoje wsparcie dla Ukraińców.

W poniedziałek 24 listopada w lubelskim Centrum Wolontariatu odbyło się niezwykle spotkanie zatytułowane «Solidarni z Ukrainą». Jego celem było zastanowienie się nad sytuacją społeczno-polityczną sąsiedniego kraju w kontekście wydarzeń mających miejsce w ostatnich kilkunastu miesiącach. Prowadzący podsumowali inicjatywy w ramach Euromajdanu oraz działania wojenne w Donbasie. Uczestnicy przedsięwzięcia również zastanowili się wspólnie, jak można pomóc Ukraińcom. Padły pomysły zorganizowania zbiorów niezbędnych materiałów i pieniędzy, a także zwyczajnego rozpowszechniania informacji o sytuacji w kraju.

Po oficjalnej części wydarzenia odbyła się dyskusja z udziałem zaproszonych gości. Wiele z nich wyraziło słowa uznania dla organizatorek przedsięwzięcia i ich pracy, Ukrainek mieszkających w Lublinie. Przypomniano, iż polski ruch oporu sprządz 1989 roku działał niezwykle prężnie także za granicą, podobnie jak młodzi Ukraińcy organizują się w Polsce. Padły również słowa dziękczynienia dla postawy młodzieży z Ukrainy, która studiuje w Lublinie i nie angażuje się w działalność na rzecz swojego państwa.

Następnie miało miejsce wspólne śpiewanie ukraińskich pieśni ludowych oraz kolacja. Radości było co niemiara, bowiem oprócz licznie zebranych Polaków i Ukraińców, w spotkaniu uczestniczyli również Turcy, przebywający w Lublinie w ramach programu Erasmus.

Spotkanie zostało zorganizowane przez Stowarzyszenie Solidarności Globalnej oraz nieformalną grupę inicjatywną «MP3 – Prawda. Pokój. Pomoc. Ukraina!». Zespół MP3 został założony przez Ukraińców uczących się, pracujących i mieszkających w Lublinie, w tym

przez dwie prowadzące spotkanie «Solidarni z Ukrainą» – Viktorię Kondratiuk oraz Vitę Kazmirową. Grupa ma już w dorobku pewne sukcesy, m.in. organizację kiermaszu w ramach festiwalu «Ukraina w Centrum Lublina», z którego dochód został przeznaczony dla potrzebujących Ukraińców. A o kolejnych inicjatywach usłyszymy już niebawem.

Agnieszka BADER
Fot. <https://www.facebook.com/StowarzyszenieSolidarnosciGlobalnej>

Солідарні з Україною

Підсумок минулорічних політичних подій в Україні, жест солідарності зі східним сусідом, зав'язування знайомств та презентація української культури – так любліняни висловили українцям свою підтримку.

ганізувати збір необхідних речей та грошей, а також налагодити звичайне розповсюдження інформації про ситуацію в країні.

Після офіційної частини відбулася дискусія за участю запрошених гостей. Багато з них висловили слова подяки за проведену роботу організаторам заходу – українкам, котрі проживають у Любліні. Присутні ділилися спогадами про те, що польський рух опору до 1989 р. також був надзвичайно потужним за кордоном. Вони провели паралель між цим фактом та самоорганізацією молодих українців у Польщі, проте висловили теж здивування позицією багатьох українських студентів, які навчаються в Любліні, але не долучаються до діяльності на підтримку своєї держави.

Пізніше учасники разом співали українські народні пісні та смакували спільною вечерєю. Вражень було чимало, оскільки, крім поляків та українців, у зустрічі взяли участь також турки, котрі перебувають у Любліні в рамках програми «Erasmus».

Захід організувало Товариство глобальної солідарності та неформальна ініціативна група «MP3 – Правда. Мир. Допомога. Україна!». Групу «MP3» утворили українці, котрі навчаються, працюють і проживають у Любліні. Серед них – Вікторія Кондратиук та Віта Казмирова, які й провели зустріч «Солідарні з Україною». Група має у своєму доробку певні успіхи. Вона, наприклад, займалася організацією ярмарку, що проходив у рамках фестивалю «Україна в центрі Любліна». Дохід від нього передали нужденним українцям. Про наступні їхні ініціативи почуємо вже незабаром.

Агнешка БОНДЕР
Фото: <https://www.facebook.com/StowarzyszenieSolidarnosciGlobalnej>

Studenckie życie w Polsce

Zdobywanie wykształcenia w Polsce stało się bardzo popularne. Wydaje się, że są ku temu oczywiste powody: studia w Polsce są uważane za prestiżowe, absolwenci otrzymują dyplom europejski, czyli otwarte drzwi na rynek pracy w Europie, inny kraj, jak wielu się wydaje, daje większe możliwości. A z drugiej strony – problemy z dokumentacją, odległość, obcy ludzie i język...

Dlaczego studia w Polsce cieszą się takim zainteresowaniem wśród młodzieży ukraińskiej? Jak zorganizowane jest życie uczelniane w Polsce, a jak na Ukrainie?

O różnych stronach organizacji życia studenckiego rozmawiamy z Oksaną Pokotyło – Ukrainką, która po studiach na ukraińskiej uczelni wybrała się na Krakowską Akademię im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

Różnica: zajęcia po trzy godziny, podwójne egzaminy i sesja przedterminowa

Oksana opowiada, że pierwsze, co ją zaskoczyło, kiedy rozpoczęła naukę na akademii, – to niezwykle długie zajęcia.

«Nie rozumiałam, co się dzieje, ponieważ wcześniej nie wiedziałam, że mogą potrwać całe trzy godziny! To bardzo trudne, szczególnie po przywyknięciu do naszych ukraińskich zajęć», – przypomina dziewczyna.

Jednak, zapewnia studentka, na zajęciach można bez pytania wyjść za potrzebą, robić zdjęcia tablicy, jeśli już zmęczyło cię pisanie i nawet zjeść przekąskę pod warunkiem, że nie będzie to przeszkadzało innym.

Struktura studiów wyższych w Polsce jest taka sama jak na Ukrainie: na studiach licencjackich należy pouczyć się przeważnie trzy lata (choć np. w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego – cztery), dwa lata trwają studia magisterskie, dwie sesje roczne, wykłady i ćwiczenia. Różnica – nie ma dyplomu specjalisty.

Zasady studiowania w Polsce jednak się różnią. Na przykład, na akademii, na której studiuje Oksana, student powinien zdać dwa egzaminy z jednego przedmiotu w ciągu sesji, a nie jeden.

«Na Ukrainie jest możliwe zaliczenie automatyczne, jeśli byłeś na wszystkich zajęciach, odpowiadałeś na ćwiczeniach, zdałeś sprawdziany. W Polsce natomiast jest możliwość zaliczenia sesji przed terminem. To się nazywa «zerówka» i zdobyć zaliczenie można jeszcze przed rozpoczęciem oficjalnej daty egzaminów. Czyli ma sens pilne uczenie się, ponieważ możesz na trzy tygodnie wcześniej zdać wszystkie egzaminy» – opowiada Oksana.

Student może spróbować zdać egzaminy przed terminem. Jeśli nie zaliczy «zerówki», może spokojnie podejść do egzaminu w zwykłym terminie. Gdy nie udało się zaliczyć pierwszej sesji, za możliwość kolejnego podejścia trzeba będzie zapłacić.

«Wszystko oficjalnie, przez bank, ponieważ wykładowca traci na ciebie swój czas. To nie jest kosmiczna kwota, ale dla opłaty należy zebrać szereg dokumentów» – dzieli się studentka.

Jeśli student również za drugim podejściem nie zda sesji, uczelnia ma prawo skreślić go z listy studentów, ale jeśli będzie miał szczęście, dostanie kolejną szansę na zdanie egzaminów, za co również będzie musiał zapłacić.

Jeśli chodzi o oceny, dla każdego przedmiotu są one różne. Jak i na Ukrainie, na pierwszych zajęciach wykładowca wyjaśnia ile punktów za co można otrzymać.

Każdy jest zainteresowany, by zdobyć wiedzę

Studia w Polsce są zupełnie skomputeryzowane. Na uniwersytetach są elektroniczne tablice, najczęściej informacja jest przekazywana w postaci prezentacji, więc student może zobaczyć to, o czym jest mowa. W takim przypadku łatwiej jest przyjść na zajęcia i zrozumieć temat, niż przepisać notatki.

«Tam jest jasne i zrozumiałe, że jeśli tu jesteś, powinieneś się uczyć. Nikt cię nie będzie zmuszał. Na Ukrainie studenci często tego nie rozumieją» – mówi Oksana Pokotyło.

Na Ukrainie, aby zmusić studentów do słuchania, wykładowcy często straszą ich telefonami do rodziców, nie pozwalają na wyjście z sali w ciągu wykładów, zakazują korzystania z gadżetów etc. Kiedy zdajesz egzamin, wykładowcy biorą pod uwagę obecność na

wykładach. W Polsce nie ma czegoś takiego.

Oprócz tego, z niektórych przedmiotów studenci polskich uczelni mogą pisać sprawdziany w domu przez Internet. Każdy dostaje specjalne hasła do wejścia do systemu, więc student w dowolnej wygodnej dla niego chwili loguje się i rozwiązuje zadania. Od razu można zobaczyć własny wynik.

Jednocześnie powstaje pytanie, czy można w Polsce ścigać, kiedy zasady studiowania, można powiedzieć, bazują na zaufaniu wykładowcy do studenta.

«Ścigać można. Wszystko dzieje się tak, jak na Ukrainie. Ale naprawdę każdy jest zainteresowany, by się przygotować. Ja mam bardzo dobrych kolegów, wśród których są zarówno Polacy jak i Ukraińcy. Ale jeśli na Ukrainie czułam się dobrze, kiedy prosiłam, żeby dali mi ścignąć, to w Polsce starałam się nie zwracać do kogokolwiek, ponieważ zrozumiałam: tu każdy jest odpowiedzialny sam za siebie. Tutaj ściganie to wstyd» – dzieli się dziewczyna.

Dalej opowiada, że przed kartkówkami lub egzaminami wszyscy zbierają się razem i wymieniają się notatkami, przemyśleniami.

Na dodatek w Polsce są bardzo dobre biblioteki, również nowoczesne. Aby trafić do biblioteki student daje swoją legitymację, otrzymując numer komputera. Jeśli studentowi przeszkadza otoczenie, może skorzystać z osobnych pokoi. Dostępnych jest wiele książek: zarówno w postaci elektronicznej, jak i w tradycyjnej. Są także udostępnione narzędzia do kopiowania.

Dziewczyny na obcasach to Ukrainki. Chyba, że w Polsce jest święto

W Polsce studenci «wyznają» styl casual. Dlatego ubierają się tak, aby było im wygodnie. I nie reagują na opinie innych.

«Czy jesteś uczesany czy nie – nikt na to nie zwraca uwagi. Czy przyszedłeś w zimie w krótkich spodenkach i butach zimowych – nie zdarza się, by ktoś zaczynał coś takiego omawiać. Wszyscy są tolerancyjni odnośnie takich spraw. Nie ma dziewczyn na obcasach: jeżeli są, to znaczy, że albo to Ukrainki, albo w Polsce jest jakieś święto. Nikt nie wybiera się na zajęcia tak jak na Ukrainie – uśmiecha się dziewczyna. Oksana mówi, że Polacy od razu domyślili się, że ona pochodzi z Ukrainy.

Tanie mieszkanie i wysokie płace

Zdaniem Oksany, w Polsce zakwaterowanie studenta, który nie potrafił z jakichś powodów zamieszkać w akademiku, lub też studenta studiów zaocznych, jest bardzo tanie. W takim

Студентське життя в Польщі

Здобувати освіту в Польщі стало дуже популярно. І, здавалося б, зрозуміло чому: по-перше, це диплом європейського зразка – відкриті двері на ринок праці в Європі, по-друге, інша країна та, як багатьом здається, більші можливості, по-третє, престиж. А з іншого боку – проблеми з документацією, дорога, чужі люди та мова...

документів», – запевняє студентка.

Якщо студент і з другого разу не здасть сесію, то його мають право відрахувати, а якщо пощастить, можуть знову ж таки дати шанс скласти іспити ще раз, за що також потрібно платити.

Щодо оцінювання, то для кожної дисципліни воно індивідуальне. Так, як і в Україні, на першому занятті викладач пояснює, скільки балів і за що можна отримати.

Кожен зацікавлений у тому, щоб знати

Загалом навчання в Польщі повністю комп'ютеризоване. В університетах є електронні дошки, здебільшого інформацію показують на слайдах, тобто студент має можливість бачити те, про що йому розповідають. У цьому випадку простіше прийти на пару й зрозуміти, аніж переписати конспект.

«Там є розуміння того, що ти приходиш, значить, тобі треба навчитися. Ніхто тебе не буде заставляти. Цього часто не розуміють студенти в Україні», – говорить Оксана Поко-тило.

Відповідно, в Україні, щоб змусити студентів слухати, викладачі подеколи мають лякати їх дзвінками до батьків, не дозволяти виходити з аудиторії під час лекції, забороняти користуватися гаджетами тощо. Коли ти здаєш іспит, то викладачі беруть до уваги відвідування лекцій. У Польщі такого немає.

Крім того, з деяких предметів студенти польських вишів можуть писати контрольні роботи вдома за допомогою мережі. Кожному дають спеціальні паролі для входу в систему, а студент, коли йому зручно, заходить і розв'язує завдання. Відтак, одразу можна побачити свій результат.

Одночасно виникає запитання, чи можна в Польщі списувати, коли навчальний процес, можна сказати, побудований на довірі викладача до студента.

«Списувати можна. Все відбувається, як і в Україні. Але насправді кожен зацікавлений у тому, щоб бути підготовленим. У мене дуже хороші товариші, серед них і поляки, і українці. Але, якщо в Україні я себе комфортно почувала, коли просила списати, то в Польщі я старалася ні до кого не підходити, бо розуміла: кожен сам за себе. Списувати тут соромно», – ділиться дівчина.

Вона розповідає, що перед контрольними чи екзаменами всі дружньо збиралися й обмінювалися конспектами, думками.

До того ж, у Польщі дуже гарні бібліотеки, теж модернізовані. Для того, щоб потрапити до бібліотеки, студент дає свій студентський квиток, натомість йому видають номерок комп'ютера для роботи. Якщо студенту заважає оточення, є індивідуальні кімнати. У вільному доступі – багато книжок: як в електронному вигляді, так і в друкованому. Є техніка для копіювання.

Дівчата на підборах – це або українки, або в Польщі свято

У Польщі студенти «сповідують» стиль Casual, тобто вдягаються так, щоб їм було зручно. І ніякої реакції на думку інших.

«Розчесаний ти, не розчесаний – ніхто на це не звертає уваги. Чи ти прийшов узимку в шортах і в чоботах (а таке бувало) – ніхто не починає це обговорювати. Всі в цьому плані толерантні. Нема дівчат на підборах: це або українки, або в Польщі повинно бути якимось святом. Ніхто так не збирається на пари, як в Україні», – усміхається дівчина. Оксана каже, що поляки одразу зрозуміли, що вона з України.

Дешеве житло та висока зарплата

Надумку Оksани, в Польщі проживання студента, якщо він за якихось причин не зміг поселитися в гуртожитку або він заочник дуже дешево. У такому випадку треба шукати хостели: вони в Польщі в досить непоганому стані.

Чому навчання в Польщі так приваблює українську молодь? Як виглядає система навчання в польських університетах, а як в українських?

Про різні сторони організації студентського життя нам розповіла Оксана Поко-тило – студентка-українка Краківської академії імені Анджее Фрича Моджевського, яка попередньо вже здобула освіту в Україні.

Різниця: тригодинні пари, подвійні екза-мени й дострокова здача сесії

Оксана розповідає, перше, що її вразило, коли вона прийшла в академію, – надзвичайно довгі пари.

«Я не розуміла, що відбувається, оскільки до того не знала, що одна пара триватиме аж три години! Це дуже важко, особливо після звичних українських занять», – пригадує дівчина.

Однак, запевняє студентка, на заняттях можна без дозволу виходити при потребі, фотографувати записи на дошці, якщо втомився писати, і навіть перекусити за умови, якщо це не буде заважати іншим.

Сама структура вищої освіти в Польщі така ж, як і в Україні: на бакалавра треба вчитися здебільшого три роки (але, наприклад, у Краківській академії імені Анджее Фрича Моджевського – чотири), два – в магістратурі, дві сесії на рік, лекції, семінари. Різниця – немає рівня спеціаліста.

Щоправда, принцип навчального процесу в Польщі таки відрізняється. До прикладу, в академії, де навчається Оксана, з кожної дисципліни студент повинен здати в рамках однієї сесії два екзамени, а не один.

«В Україні можлива оцінка автоматом, якщо ти відвідував усі заняття, відповідав на практичних, успішно здав модулі. У Польщі тобі дають можливість здати сесію завчасно. Це називається «зерувка», і здати її можна ще до початку офіційної дати екзаменів. Тобто є сенс добре вчитися, бо ти можеш на три тижні раніше здати всі іспити», – розповідає студентка.

Якщо студент не впевнений у своїх силах, але хоче здати сесію якнайшвидше, він може просто спробувати скласти іспити достроково. У випадку, якщо студент успішно не здає «зерувку», то він спокійно йде на традиційні екзамени.

Коли ж першу сесію скласти не вдалося, за можливість наступної здачі доведеться платити.

«Усе офіційно, через банк, бо, виходить, викладач виділяє на тебе свій час. Це не космічна сума, але для оплати потрібно зібрати низку

припадку należy szukać hosteli: one są w całkiem niezłym standardzie. Cena za dobę wynosi w nich 25-60 zł., chociaż można znaleźć i za 15 zł. Na dodatek można znaleźć mieszkanie w takiej dzielnicy, by nie tracić czasu na dojazd. Usługi takich hosteli nie będą droższe.

Podobnie jak na Ukrainie, student w Polsce może pozwolić sobie na dodatkowe zarobki: można pracować jako kelner, fotograf, kurier, etc. Co prawda, w Polsce student zarobi więcej: jeśli na Ukrainie za godzinę pracy dostanie, na przykład 20 hrywien, to w Polsce można zarobić 40 hrywien.

«Абы зналець незлія додаткову працю в Polsce, найважливіша jest znajomość języków i chęć do pracy. Pracujący studenci są bardziej chronieni przez prawo» – opowiada Oksana Pokotylo.

Bycie studentem w Polsce się opłaca

W Polsce działają liczne studenckie koła zainteresowań, organizowane są koncerty oraz wystawy. Każdy uniwersytet dba o swoich studentów, organizuje wyjazdy grupowe lub wyjścia do ciekawych miejsc.

«Student w Polsce może za symboliczną cenę pojechać do dowolnego kraju Europy, biorąc pod uwagę, że wszystkie sprawy organizacyjne załatwia uniwersytet, jest to proste i nie obciąża portfela» – mówi dziewczyna.

Przy uniwersytetach działa także wiele bezpłatnych klubów, na przykład językowych. Jak to się dzieje? Jest stałe miejsce, w którym w określonym czasie zbiera się młodzież. Przy każdym stole trwa nauka innego języka: przy pierwszym studenci uczą się angielskiego, przy drugim niemieckiego, przy trzecim – arabskiego etc. Przy każdym stoliku studenci popijając kawę po prostu rozmawiają z native-speakerem

języka. U nas na Ukrainie, też działają bezpłatne language кафе, ale nie na uniwersytetach.

Student w Polsce to osoba prawie uprzywilejowana.

«Jeśli jesteś studentem, powinieneś podróżować, dowiadywać się czegoś nowego, powinieneś się uczyć. Studenckie lata powinny minąć ciekawie» – opowiada Oksana.

Ogólnie w Polsce jest wielu Ukraińców. Do studentów z Ukrainy jest dobry stosunek, pomaga się im we wszystkim.

Także w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego są szczególne dni, kiedy zbierają się tylko studenci z Ukrainy, są organizowane dodatkowe zajęcia z nimi, materiał jest podawany w języku ukraińskim. Lojalny jest również dziekanat, w którym wszystko zostało przemyślane dla studenta-obcokrajowca.

Oksana Pokotylo mówi, że w polskim kształceniu, w odróżnieniu od ukraińskiego, jest mniej pisania, nie ma takiej liczby wypracowań, prac rocznych etc. Natomiast, jeśli student odbywa praktyki w pewnej organizacji lub przedsiębiorstwie i prezentuje się jako dobry specjalista, zostanie przyjęty do pracy. To znaczy, że po ukończeniu studiów masz gdzie pójść. W Polsce wszystko jest tak zorganizowane, by można było studiować komfortowo i na wysokim poziomie.

«Tu oddychasz swobodnie. Studenckie lata wyglądają jak w starych dobrych filmach amerykańskich: studia, rozrywki, podróże, kółka – wszystko jak na dłoni, należy tylko chcieć z tego skorzystać» – twierdzi dziewczyna.

Oksana PUNIAK

Ціни у них за добу коливаються від 25 до 60 злотих, хоча можна знайти й за 15 злотих. До того ж можна знайти житло так, щоб не витрачати зайвого часу на проїзд, – послуги таких хостелів дорожчими не будуть.

Як і в Україні, студент у Польщі може дозволити собі підробіток: це робота офіціантом, фотографом, кур'єром тощо. Щоправда, в Польщі студент заробить більше: коли в Україні за годину роботи виплачують, наприклад, 20 грн, то в Польщі можна отримати 40 грн.

«Щоб знайти непоганий підробіток у Польщі, головне – знання мов і бажання працювати. Студенти-працівники більше захищені», – розповідає Oksana Pokotylo.

Бути студентом у Польщі – вигідно

У Польщі для студентів діють безкоштовні гуртки, виставки. Кожен університет дбає про своїх студентів, постійно організовує групові поїздки чи походи в цікаві місця.

«Студент у Польщі може за символічну ціну поїхати в будь-яку країну Європи, беручи до уваги, що всі організаційні питання університет бере на себе, то це дуже просто і легко у фінансовому плані», – говорить дівчина.

Також при університетах діє безліч безкоштовних клубів, до прикладу для вивчення мов. Як це відбувається: є постійне місце, куди в певний час приходить молодь. Кожен імпровізований стіл «вивчає» окрему мову: перший – англійську, другий – німецьку, третій – арабську і т. д. За кожним столом студенти просто спілкуються з автентичним носієм мови й п'ють каву. У нас в Україні теж діють безкоштовні language кафе, але не на базі університетів.

Студент у Польщі майже привілейована особа

«Якщо ти студент, ти повинен подорожувати, ти повинен дізнаватися щось нове, ти повинен вчитися. Студентські роки мають проходити цікаво», – каже Oksana.

Загалом у Польщі багато українців. До студентів з України ставляться дуже добре, допомагають у всьому.

Також у Краківській академії імені Анджея Фрича Моджевського є окремі дні, коли збираються студенти тільки з України, з ними працюють додатково, їм подають матеріал українською мовою. У деканаті теж усе лояльно й продумано для іноземного студента.

Oksana Pokotylo каже, що в польській освіті, на відміну від української, менше «писанини», тобто немає такої кількості рефератів, курсових тощо. Зате, коли студент проходить практику в певній організації, підприємстві й заявляє про себе як про хорошого спеціаліста, то його беруть туди ж на роботу. Це означає, що після закінчення навчального закладу тобі є куди йти. У Польщі зроблено все для того, щоб було комфортно та якісно вчитися.

«Тут ти дихаєш вільно. Студентські роки тут, як у старих добрих американських фільмах: навчання, розваги, подорожі, гуртки – все, мов на долоні, аби бажання було й час цим усім скористатися», – запевняє дівчина.

Oksana PUNIAK

Gdy hobby staje się zawodem

Spotkaliśmy się z Katią Nylypiuk podczas prezentacji książki «Zakochaj się w Ukrainie», która odbyła się w Centrum Promocji Kultury Ukraińskiej «Ukraiński Świat» w Warszawie.

Po kilku minutach rozmowy okazało się, że pochodzimy z tego samego regionu, a Katia nawet zna «Monitor Wołyński». W roku 2010 dwutygodnik opublikował z nią rozmowę pod tytułem «Studenckie lata mistrza sportu». W artykule chodziło o pierwsze wrażenia studentki Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie: od szkoły, miasta i kraju.

Co zmieniło się w ciągu czterech lat w życiu mistrzyni sportu? Katia niebawem ukończy studia. Obecnie pracuje jako trener w Pałacu Kultury i Nauki – zajmuje się dziećmi w wieku od 4 do 14 lat.

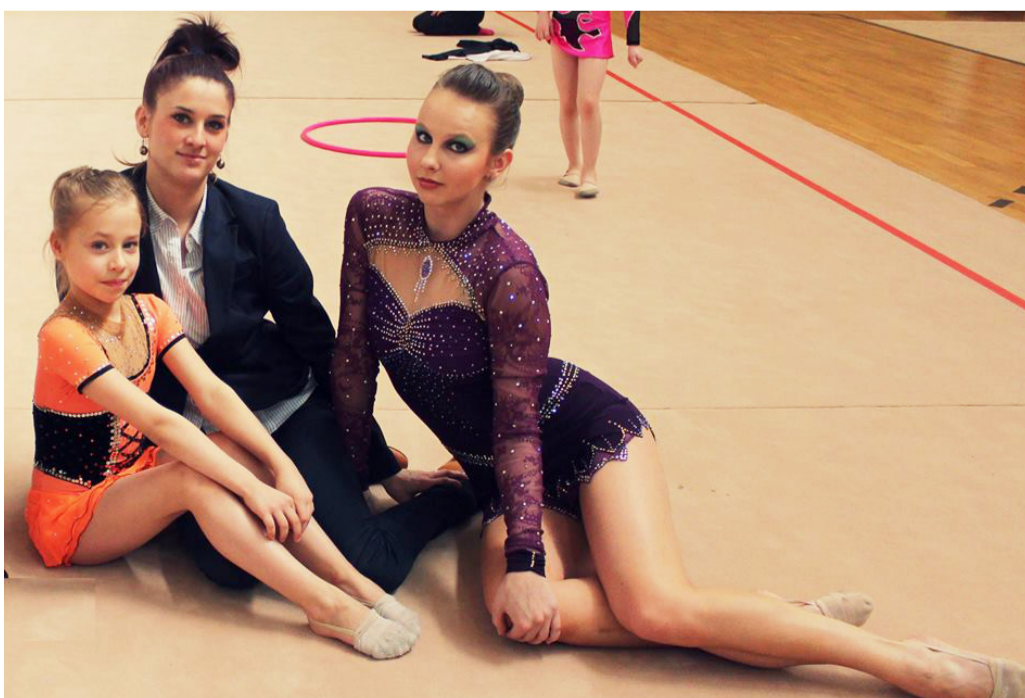
«Każde dziecko potrzebuje indywidualnego podejścia. Wcześniej nawet nie wyobrażałam sobie, że mogłabym zostać trenerem, ale tak chciał los. Po roku pracy mam już własną metodę. Najbardziej boję się, aby nie zniechęcić dzieci do sportu. Należy starać się, by każda

lekcja była odbierana jako ciekawa zabawa, a nie obowiązkowy «krok do mistrzostwa». Sport w żadnym przypadku nie powinien być uprawiany pod przymusem, nie może być niezrealizowaną ambicją rodziców, tylko własnym pragnieniem dziecka» – opowiadała Katia.

Na pytanie o to, jak rozpoczęła karierę trenerki, odpowiada z uśmiechem: «W pewnym momencie musiałam wybierać między prawem i sportem. To nie był łatwy wybór. Los zdecydował, że jestem lepszym trenerem niż prawnikiem».

W wolnym od pracy i nauki czasie, Katia znajduje sobie też zajęcia «dla duszy». Ostatnio spróbowała swoich sił jako kaskader – w zdjęciach do filmu «Miasto 44». Opowiada: «To nie było łatwe, dużo pracowaliśmy nad trikami, ale jest to bezcenne doświadczenie».

Ludmyła SOKALSKA
Zdjęcia udostępnione przez Katerynę Nylypiuk

Коли хобі стає професією

Ми познайомилися з Катею Нилипюк під час презентації книги «Покохати Україну», що відбувалася в центрі популяризації української культури «Український світ» у Варшаві.

Через кілька хвилин нашої розмови виявилось, що походимо з одного регіону й що Катя навіть ознайомлена з «Волинським монітором». У 2010 р. двотижневик опублікував розмову з нею під назвою «Студентські роки майстра спорту». У ній йшлося про перші враження студентки Академії фізичного виховання імені Юзефа Пілсудського у Варшаві від навчання, міста, країни.

Що змінилося за чотири роки в житті майстра спорту? Катя невдовзі завершить навчання. Сьогодні вона працює тренером у Палаці культури і науки – займається з дітками віком від 4 до 14 років.

«До кожної дитини потрібен свій підхід. Раніше я навіть не уявляла, що зможу бути тренером, але так розпорядилася доля. За рік роботи в мене вже є своя методика. Найбільше боюся не відбити бажання дитини до тренувань. По-

трібно старатися, щоб кожне заняття сприймалося як цікава гра, а не примусовий «крок до чемпіонства». Заняття спортом у жодному разі не можуть бути примусовими, це не можуть бути нереалізовані амбіції батьків, лише власне бажання дитини», – розповіла Катя.

На запитання про те, як стала на тренерський шлях, відповідає з усмішкою: «Свого часу я вибирала між правознавством та спортом. Вибір був нелегким. Доля вирішила, що тренер із мене кращий, ніж юрист».

У вільний від роботи та навчання час Катя теж знаходить собі заняття для душі. Нещодавно вона спробувала себе в ролі каскадера – знімалася в польському фільмі «Місто – 44». Розповідає: «Було нелегко, багато працювали над трюками, але це безцінний досвід».

Людмила СОКАЛЬСЬКА
Фото з архіву Катерини Нилипюк

Karta Polaka na wschodzie Ukrainy

Do września wydaliśmy ich już ok. pół tysiąca, a myślę, że do końca roku wydamy ich jeszcze przynajmniej kilkaset – mówi PAP konsul generalny RP w Charkowie Stanisław Łukasik. W zeszłym roku po Kartę Polaka do konsulatu zgłosiło się w sumie 380 osób.

– Staramy się jak najlepiej zaopatrzyć wszystkie osoby polskiego pochodzenia w Kartę Polaka. W tym roku wzrost liczby wydanych Kart jest bardzo znaczący dlatego, że daje ona prawo przesiedlenia się do Polski – wyjazdu na pobyt stały, pod warunkiem, że taka osoba ma do kogo pojechać. Karta daje prawo wyjazdu do kraju, ale nie daje materialnego zabezpieczenia – gdzieś trzeba przecież mieszkać – wyjaśnia konsul.

Łukasik ocenia, że w regionie Donbasu przed konfliktem, który objął obwodzie doniecki i ługański, żyło ok. dwóch– trzech tys. osób polskiego pochodzenia. – Chodzi o osoby, które mają polskie korzenie, przy czym trzeba to bardzo szeroko rozumieć. Oceniamy, że połowa z tej liczby opuściła – przynajmniej czasowo – te tereny, które dziś są pod kontrolą separatystów. Przeważająca część z nich prawdopodobnie wróci – mówi.

Ks. Grzegorz Rapa, polski kapłan, proboszcz parafii w Ługańsku, którą opuścił, gdy kontrolę nad miastem przejęli separatyści, przyznaje, że we wschodniej Ukrainie wielu mieszkańców pamięta, że miało polskich przodków. – Właściwie gdzie nie zaczniesz szukać, tam polskie korzenie; pytanie tylko, jak głęboko trzeba kopać – tłumaczy.

Dużo mniejsza na wschodzie Ukrainy jest populacja osób, które posługują się polskimi paszportami. Według szacunków konsulatu w Charkowie, przed konfliktem w ukraińskim Donbasie żyło jedynie kilkunastu obywateli Polski; głównie byli to duchowni.

Łukasik ocenia, że Polaków nie ma wśród wewnętrznych przesiedleńców, czyli osób, które w obawie przed konfliktem, który objął wschodnie obwodzie Ukrainy, musiały opuścić swoje domy i szukać bezpieczniejszego miejsca do życia w innych częściach kraju. Liczba uciekinierów sięga już 500 tys., a zapewnienie im warunków do przetrwania zimy staje się poważnym wyzwaniem dla rządu w Kijowie.

– Ktoś, kto mieszkał w obwodzie donieckim lub ługańskim, a ma polskie obywatelstwo, z pewnością już jest w Polsce – uważa konsul.

Co ważne, charkowski konsul – po

zawieszeniu działalności placówki w Doniecku jedyną we wschodniej części kraju – nie otrzymuje sygnałów, aby osoby polskiego pochodzenia były represjonowane przez którąś ze stron konfliktu.

– Wypędzono księży katolickich, duchowni nie mogą pełnić na terenach kontrolowanych przez separatystów usługi duchowej i to można uznać za formę represji. Natomiast innych przejawów tego, że osoby polskiego pochodzenia są traktowane gorzej niż inne narodowości nie mamy – zapewnia.

Konsul przekonuje, że placówka w Charkowie robi, co może, aby dotrzeć ze wsparciem do osób polskiego pochodzenia, które w jakiś sposób dotknęła wojna na wschodzie kraju. – Przyznajemy zapomogi pieniężne z linii pomocy konsularnej, a także żywność i lekarstwa. Nieocenioną pomocą w rozdysponowaniu pomocy do najbardziej potrzebujących jest ks. Rapa, bo osoby polskiego pochodzenia najczęściej były skupione wokół lokalnych parafii katolickich – podkreśla.

Z danych przekazanych przez resort spraw zagranicznych wynika, że w 2014 r., w związku z sytuacją w Ukrainie MSZ podwoiło budżet polskiej pomocy i planuje przeznaczyć łącznie ok. 21 mln zł na pomoc dla tego kraju – zarówno w ramach pomocy rozwojowej, jak i pomocy humanitarnej. Oznacza to podwojenie pomocy przekazanej Ukrainie w stosunku do czasu sprzed konfliktu.

Do początku listopada polskie placówki wydały na terytorium całej Ukrainy łącznie ok. 65 tys. Kart Polaka. Od wejścia w życie w 2008 r. ustawy o Kartę Polaka do 4 listopada br. roku polskie urzędy konsularne na całym świecie przyjęły ok. 150 tysięcy wniosków o Kartę Polaka, a konsulowie przyznali około 135 tys. kart.

Z Charkowa Łukasik Stawikowski,
Polska Agencja Prasowa

P. S.: «Monitor Wołyński» posiada informację o tym, że na Wołyniu zamieszkała rodzina uciekinierów z obwodu donieckiego, a jeden z jej członków jest obywatelem RP.

Карта поляка на сході України

«До вересня ми видали близько півтисячі таких документів. Думаю, що до кінця року видамо ще кілька сотень», – розповів Польській агенції преси Генеральний консул Польщі в Харкові Станіслав Лукасік. Минулого року за Картою поляка в консульство звернулося 380 осіб.

«Ми стараємося якнайкраще забезпечити Картами поляка всіх людей польського походження. Цього року значно зросла кількість виданих карт, оскільки вони дають право на переселення до Польщі – виїзд на постійне місце проживання, за умови, що людина має до кого поїхати. Карта дає право на в'їзд до країни, але не дає матеріального забезпечення, а жити десь потрібно», – каже консул.

Лукасік стверджує, що на Донбасі до початку конфлікту, який охопив Донецьку та Луганську області, налічувалося близько 2–3 тис. осіб польського походження. «Йдеться про людей, які мають польське коріння в широкому розумінні слова. Вважаємо, що половина цих людей залишила територію, що сьогодні знаходяться під контролем сепаратистів, принаймні тимчасово. Більшість із них, ймовірно, повернуться», – говорить він.

Ксьондз Гжегож Рапа, польський священик, настоятель парафії в Луганську, яку він залишив, коли місто взяли під контроль сепаратисти, визнає, що на сході України багато хто пам'ятає про своє польське походження. «Насправді, де б ви не почали шукати, скрізь є польське коріння. Питання в тому, наскільки ретельно вести пошук», – пояснює він.

На сході України набагато менше людей, які мають польський паспорт. За оцінками консульства в Харкові, до конфлікту в українському Донбасі було тільки кільканадцять польських громадян, здебільшого священнослужителів.

Лукасік зазначає, що поляків немає серед осіб, які перемістилися в межах України, тобто серед тих, які через конфлікт, що охопив східні області України, були змушені покинути свої помешкання й шукати більш безпечні місця в інших регіонах держави. Число біженців сягає вже 500 тис., а надання їм умов, щоб пережити зиму, стає серйозним викликом для уряду в Києві.

«Ті, хто мешкав у Донецькій чи Луганській області та мав польське громадянство, звичайно, знаходяться вже в Польщі», – вважає консул.

Важливо те, що харківське консульство, яке залишилося єдиним у східній частині країни після припинення роботи консульства в Донецьку, не отримує повідомлень про переселення осіб польського походження однією зі сторін конфлікту. «Вигнали католицьких священиків, які не можуть виконувати свої обов'язки в районах, що контролюють сепаратисти. Це можна визнати формою репресій. Інших проявів того, що до людей польського походження ставляться гірше, ніж до інших, немає», – запевняє він.

Консул стверджує, що дипломатична установа робить усе можливе, щоб підтримати осіб польського походження, які постраждали від війни на сході країни. «Надаємо грошову допомогу з коштів, які має консульство, а також продовольство й медикаменти. Неоціненний вклад у перерозподіл допомоги найбільш нужденним надає ксьондз Гжегож Рапа, тому що люди польського походження найчастіше зосереджуються навколо місцевих католицьких парафій», – підкреслює консул.

За даними Міністерства закордонних справ у 2014 р., у зв'язку із ситуацією в Україні, міністерство збільшило у два рази, порівняно з минулим роком, величину коштів і планує витратити в цілому близько 21 млн злотих на допомогу для України – як на розвиток, так і на гуманітарне забезпечення.

До початку листопада польські посольства видали на всій території України близько 65 тис. карт поляка. З моменту вступу в дію у 2008 р. закону «Про Карту поляка» до 4 листопада цього року польські консульські установи в усьому світі прийняли приблизно 150 тис. заяв на Карту поляка й видали близько 135 тис. карт.

Із Харкова Лукаш Ставіковський,
Польська агенція преси

P. S.: Редакції «Волинського монітора» відомо про те, що на Волині живе сім'я переселенців із Донецької області, один із членів якої – громадянин Польщі.

Andrzejki w Kowlu

Дня 27 листопада в Szkole Polskiej przy Towarzystwie Kultury Polskiej w Kowlu zostały urządzone dla uczniów Andrzejki.

Wieczór wróżb mógł się odbyć dzięki wsparciu finansowemu z Ministerstwa Spraw Zagranicznych Polski w ramach projektu Fundacji «Wolność i Demokracja» «Biało-czerwone ABC. Program wspierania oświaty polskiej na Ukrainie».

Zabawę otworzył Prezes TKP p. Waclaw Herka. Potem uczestnicy wieczoru obejrzeli dwa filmy oraz prezentację o wróżbach andrzejkowych obchodzonych od lat w Polsce.

Następnie wszyscy uczniowie mieli możliwość wziąć udział w różnych wróżbach. Zabawę poprowadziły Natalia Balecka i Anastazja Czyruk.

Była wróżba z butami. Najpierw damskie buty «wychodziły za mąż», następnie męskie buty szukały swojej wybranki. Potem uczestnicy losowali liczby od 1 do 9 i wróżka Nastia czytała, co za los każdy sobie wybrał pod daną liczbą.

Następnie uczestnicy zabawy wróżyli sobie z serca. Każdy «wykuł» sobie szpilką wybrankę i wybrańca swego serca.

Potem były wróżby z kubeczkami, z butelką kręconą przez chętnych, z karteczkami, wróżby w kręgu szczęścia i wróżba z kolorami.

Czas wspólnie spędzony w czasie andrzejkowych wróżb na pewno był dla wszystkich przyjemny i z pożytkiem spędzony.

Wiesław PISARSKI
Nauczyciel delegowany do pracy dydaktycznej
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicę

Вечорниці в Ковелі

27 листопада в польській школі при Товаристві польської культури в Ковелі для учнів провели Андріївські вечорниці.

Вечір ворожіння відбувся завдяки фінансовій підтримці Міністерства закордонних справ Польщі в рамках проекту Фондації «Свобода та демократія» «Біло-червоне ABC. Програма підтримки польської освіти в Україні».

Спочатку всіх присутніх привітав голова Товариства польської культури Вацлав Герка. Згодом учасники вечора подивилися два фільми та презентацію про Андріївські ворожіння, які віддавна проводять у Польщі.

Після цього учні взяли участь у різноманітних ворожіннях. Ігри проводили Наталія Балецька та Анастасія Чурук.

Ведучі організували ворожіння з черевиками. Спочатку жіноче взуття «виходило заміж», згодом уже чоловіче «шукало» свою обраницю. Далі учасники вибирали числа від одного до дев'яти, а ворожка Настя зачитувала, яку долю кожен собі вибрав.

Також учасники свята ворожили «серцем». Кожен «виколює» собі булавою обраницю чи обранця свого серця.

Потім було ворожіння для охочих із чашками, пляшкою, листками паперу, кольорами та в колі щастя.

Учасники Андріївських вечорниць приємно й корисно провели час у товаристві друзів.

Веслав ПІСАРСЬКИЙ,
учитель польської мови, скерований в Україну
Осередком розвитку польської освіти за кордоном

Експозиція ділау природы

Познання Рóвнєського Обводоу Музеум Краюзнавчєго зачына сє од експозыцы дїлау природы. Оповєсє о прыродзє рєгону зачєрпнєта жєст з матєрїалóв з гїсторї бадань прыроднїчых.

W XIX w. Rówieńszczyzna wchodziła do składu Guberni Wołyńskiej. Badaniem przyrody zajmowało się Stowarzyszenie Badaczy Wołynia. Znaczący wkład w badanie natury regionu miał Paweł Tutkowski, który współpracował ze Stowarzyszeniem, a w 1910 r. został jego kierownikiem. Wystawa przedstawia eksponaty opisane etykietami własnoręcznie sporządzonymi przez Tutkowskiego.

Na terenie Obwodu Wołyńskiego występuje około 100 rodzajów minerałów. W ekspozycji możemy obejrzeć próbki minerałów i skał Rówieńszczyzny oraz wystawę jaspisu, agatów i ametystów profesora Awdiejewa, zebranych w górach Altaju i Uralu. Ozdobą ekspozycji geologicznej są próbki wydobytego w okolicach Równego bursztynu, którego wiek określa się na ponad 40 milionów lat.

W pradawnych czasach, na terenach dzisiejszego Wołynia znajdowało się morze, dlatego na wystawie można zobaczyć wiele skamieniałych szczątków organizmów morskich. Podczas ostatniego zlodowacenia tereny obecnego Równego zamieszkiwane były przez mamuty i nosorożce wełniste, których kości można obejrzeć na wystawie. Znajduje się tam ogromny kieł mamuta o wadze ponad 80 kg, znaleziony przez mieszkańca Rówieńszczyzny w Jakucji i przekazany do muzeum.

Region jest bogaty w wody powierzchniowe. Sieć rzeczna obwodu należy do dorzecza Prypecy. System hydrograficzny składa się ze 170 rzek, których łączna długość wynosi 4,45 tys. km. Zbiorniki wodne regionu zawierają 34 gatunki ryb. Gablota wystawowa przedstawia najbardziej znane gatunki: szczupak, okoń, sum, i płoć, złoty karp, węgorz.

Gleby Rówieńszczyzny są bardzo różnorodne

zarówno pod względem pochodzenia, składu mechanicznego, fizycznych właściwości wody, jak też płodności. Wystawa przedstawia głównie profile gleby Obwodu Rówieńskiego.

Tereny Rówieńszczyzny obejmują kilka regionów przyrodniczych i są położone na swoistym pograniczu Europy Środkowej i Wschodniej. Flora obszaru zawiera około 1600 gatunków roślin. Ekspozycja przedstawia najbardziej interesujące gatunki, większość z nich to rośliny rzadkie, wpisane do Czerwonej Księgi. Rośliny Rówieńszczyzny zostały dokładnie zbadane przez pracownika Instytutu Botaniki imienia M. Chołodnego NAN Ukrainy dra hab. Tetianę Andrijenko i kierownika działu przyrody Rówieńskiego Obwodowego Muzeum Krajoznawczego Halinę Antonową. To właśnie one stworzyły tę ekspozycję.

Lasy obejmują 40 % obszaru obwodu. Łączne tereny grzybowe stanowią 170 tys. ha. W Muzeum można obejrzeć najbardziej znane jadalne, częściowo jadalne i trujące grzyby.

Obszar współczesnego obwodu rówieńskiego dzieli się na dwie strefy naturalne: Nizinę Poleską na północy i Wyżynę Wołyńsko-Podolską na południu. W tych strefach wyróżniamy cztery typowe zoocoenozy: rzek i terenów zalewowych, mieszanych, z przeważaniem sosny i brzozy, lasów poleskich, gajów dębowo-mieszanych na południu, ról uprawnych (poła uprawne, ogrody, łąki łąkowe i sianokosy). Całą różnorodność świata zwierząt można obejrzeć w oddzielnym pomieszczeniu Muzeum. Twórcami eksponatów muzealnych zaprezentowanych w tej sali są rówieńscy taksydermiści Wasyl Dewiatowskyj i Anatolij Właskin.

Dmytro NAUMOW, starszy pracownik naukowy działu przyrody muzeum

Експозыцыя віддїлау природы

Із виставкывіддїлау природы відвідувачї розпочынають ознайомлення з Рівнєньськым обласным краєзнавчым музеєм. Розповідь про природу області відкрывають матєрїалы з історї прыроднїчых дослїджень.

У XIX ст. Рівнєщина входила до складу Волинської губернії. Вивчення природи проводило Товариство дослідників Волині. Зокрема, вагомий внесок у вивчення природи краю зробив Павло Тутковський, який співпрацював із товариством, а в 1910 р. очолив його. У виставці представлені експонати, описані Тутковським, та етикетки, власноруч підписані ним.

На території Рівнєньської області нараховується біля 100 видів корисних копалин. В експозиції можна побачити зразки мінералів та гірських порід Рівнєщини, а також колекцію яшми, агатів та аметистів професора Авдєєва, зібрану в горах Алтаю та Уралу. Прикраса геологічної експозиції – зразки видобутого на Рівнєщині бурштину, вік якого налічує понад 40 млн років.

У прадавні часи територія, на якій нині знаходиться область, була вкрита морем, тому в експозиції багато скам'янілих решток морських організмів. Під час останнього зледеніння на території Рівнєщини мешкали мамонти та шерстисті носороги, кістки яких представлені тут. Є величезний бивень мамонта вагою більше 80 кг, знайдений мешканцем Рівнєщини в Якутії та подарований музею.

Рівнєщина багата на поверхневі води. Річкова сітка області належить до басейну Прип'яті. Гідрографічна мережа складається зі 170 річок, загальна довжина яких становить 4,45 тис. км. Водойми Рівнєньської області нараховують 34 види риб. У вітрині представлені найбільш відомі види: щука, окунь, судак, сом, а також плітка, золотий карась, вугор.

Ґрунтовий покрив Рівнєньської області відзначається великою різноманітністю як за генезисом, механічним складом, водно-фізичними властивостями, так і за родючістю. В

експозиції показано профілі основних Ґрунтів Рівнєньської області.

Територія Рівнєщини охоплює декілька природних регіонів і лежить на своєрідній межі між Центральною та Східною Європою. Флора області нараховує близько 1600 видів рослин. Виставка представляє найбільш цікаві види рослин, більшість із яких – червонокнижні та рідкісні. Рослинний світ Рівнєщини активно досліджували доктор біологічних наук Інституту ботаніки імені М. Г. Холодного НАН України Тетяна Андрїєнко та завідувач відділу природи Рівнєньського обласного краєзнавчого музею Галина Антонова. Вони й творили цю експозицію.

Ліси займають 40 % території області. Загальна грибоносна площа становить 170 тис. га. У музеї можна побачити найбільш відомі їстівні, напів'їстівні та отруйні гриби.

Площа сучасної Рівнєньської області поділяється на дві природні зони: Поліську низовину на півночі та Волинсько-Подільську височину на півдні. У цих зонах виділяють чотири типові зооценози: водойм та річкових заплав, мішаних, із домінуванням сосни та берези, лісів поліських районів, дубово-мішаних гаїв південних районів, сільськогосподарських земель (орні поля, городи, суходільні луки чи сінокоси). Всю різноманітність тваринного світу можна побачити в окремому залі музею. Творцями музейних експонатів, що представлені в цій залі, були рівнєньські таксидермісти Василь Девятковський та Анатолій Власкін.

Дмитро НАУМОВ, старший науковий співробітник відділу природи музею

Музеум Бурштynu в Рóвнєм

Музеум Бурштynu то жєдєн з оддїалóв Рóвнєського Обводоу Музеум Краюзнавчєго. Заччєло функцїонуватї в Рóвнєм 24 сєрпнєя 2010 р. пры wsparcїу Рóвнєньськєй Обводоу Адмїнїстрацїї Паїństwоуєй.

Жєст то наймóлдша експозыцыя Музеум Краюзнавчєго. Знандує сїє пры улїцї Сымона Пєтлурї 17, в Рóвнєньськым Дому Учзюньых, котрї жєст зabyткїєм архїтектуры початку XX в. на скалє лóкалнє.

Музеум Бурштynu посїада двє салє експозыцїєнє, в котрїх мóжна оглєдатї фрагменты бурштynu о урoзмаїцоньх формьх і одцїєнєях, знандзєнє на теренїє рєгону в рóзньх окрєсах. Скарбы натуры задзївляють своєю урoдє.

Ґлóвнєю атрєкцїєю Музеум жєст унїкатовы фрагмент бурштynu о вадзє 988 г, знандзєнє в рєжонїє сарнєньськым на Клєсовськым рoдoвїцї. Оздobєю експозыцїї сє постєцїє анїолóв wykонанє з керамїкї, szkła, słomy, а тєжє оздобонє бурштynем тканїны.

До бадчю цєнньх експонатóв залїчана жєст бурштynова корoна, котра бєла сымбoлєм конкурсу пїєкнoсцї «Бурштynова Корoна Україны». Жєго оргєнїзаторы постановїлї прєкзачатї корoнє до музеум. Найновшым експонатєм сє колекцїєнєскє бурштynовє szachy о kształtach рóзньх owadów.

Музеум оферує тєжє іннє атрєкцїє. Оргєнїзує wycieczkє «Słoneczny cud – бурштyn», wycieczkє длє дзїцї «Podróż бурштynową ścieżką», nocną wycieczkє «Бурштynова баякє» (метoда оргєнїзацїї – анімацїя, прєпроводзача сїє на wcześнїєszє zlecenїє).

Музеум Бурштynu замїєнїло Рóвнєньскї Дом Учзюньых в правдзївы бурштynовы пєлєц. Жєст ту рóвнїєж склєп з wykobamї з бурштynu.

Музеум жєст czynнє codzїєннє, oprócz понїєдзїалку і soboty, од 10.00 до 18.00. Kasa czynna од 10.00 до 17.30.

Музей бурштynu в Рівнєму

Музей бурштynu, як виставкова зала Рівнєньського обласного краєзнавчого музею, почав функціонувати в Рівному 24 серпня 2010 р. за підтримки Рівнєньської обласної державної адміністрації.

Цє наймóлдша експозыцыя краєзнавчoго музею. Знандує сїє на вулїцї Сымона Пєтлурї, 17, у Рівнєньськoму будїнкy вчєнїх, щo є пам'яткoю архїтектуры початку XX ст. мїсцєвогo знєчєннє.

Музей Бурштynu мїстїть двє експозыцїєнє залє, дє прєдставлєнїє фрагменты бурштynu рїзноманїтнїх форм та відтїнкїв, знандзєнїє на Рївнєщїнїє в рїзнїє часїє. Художнї вїрoбїє вряжєють своїєм рoзмїєттєям.

Рoдзїнкє музею – унїкатнїєнїє фрагмент бурштynu вагою 988 грамїв, знандзєнїє у Сарнєньськoму рєжонїє на Клєсїєвськoму рoдoвїцї. Окрєса експозыцїї – янґолїє, вїкoнєнїє з керамїкї, szkła, słomy, оздоблєнїє бурштynом тканїны.

Сєрєд коштовнїх експонатїв – бурштynова корoна, яка бєла сымбoлєм конкурсу красїє «Бурштynова корoна Україны». Йoго оргєнїзаторы вїрїшїлї прєдєдєтїє корoнє до музею. Найновшїєнїє експонат – колекцїєнїєнїє шachїє, вїгoтoвлєнїє з бурштynu у формїє рїзноманїтнїх комах.

Музей прoводїть екскурсїє «Сoнєчнє дївo – бурштyn», театрєлїзовєнє екскурсїє длє дїтєй «Подорож бурштynовoю стєжїнкoю», нїчнє екскурсїє «Бурштynова кєзкє» (метoд прoвєдєннє – анімацїя, оргєнїзуєтьсє за пoпєрєднїєм замoвлєннєям).

Музей бурштynu прєтвoрїлє Рївнєньскїєнїє будїнкoм вчєнїх і справжнїє бурштynовїє пєлєц. Тут тєжє дїє бурштynова крємнїцє.

Музей прєцїє щoднє, крїм понїєдїлка та субoтїє, з 10.00 до 18.00. Kasa – з 10.00 до 17.30.

W ojczyźnie Kolberga i Rubinsteina

Nowe kontakty nie tylko wzbogacają życie kulturalne ludzi z Wołynia i społeczności lokalnych w Polsce, ale także procentują nowymi wspólnymi projektami.

Na zaproszenie dyrekcji Zespołu Szkół Muzycznych w Radomiu imienia Oskara Kolberga, dyrekcji Festiwalu imienia Aleksandra Tansmana w Łodzi we współpracy z Barbarą Rybak z Departamentu Promocji i Współpracy Zagranicznej Administracji Marszałka Województwa Łódzkiego, solistka Wołyńskiej Filharmonii Obwodowej, Honorowa Artystka Ukrainy Etella Czupryk wraz z delegacją pracowników kultury Wołynia odwiedziła Polskę.

Podczas spotkania z kierownikami Orkiestry Symfonicznej imienia Karola Namysłowskiego w Zamościu, została podpisana umowa o występach tej najstarszej w Polsce orkiestry na dzień 21 czerwca 2015 r. na festiwalu «Strawiński i Ukraina». Oferowanemu przez naszych partnerów programowi wykonania utworów klasycznego jazzu symfonicznego, który ma wesprzeć finansowo Konsulat Generalny RP w Łucku, będzie towarzyszyła wystawa fotograficzna mieszkanki Łucka Oleksandra Bilczuka poświęcona 10. rocznicy projektu «New Cooperation Zamość-Łuck». A na 27 marca 2015 kierownik artystyczny i dyrektor orkiestry Tadeusz Wicherek już zaplanował występ Etelli Czupryk w Zamościu.

13 listopada w czasie występu Etelli Czupryk w szkolnej sali koncertowej imienia Krzysztofa Pendereckiego Zespołu Szkół Muzycznych w Radomiu zabrzmiały utwory Fryderyka Chopina. Na prośbę dyrektora tej szkoły Roberta Pluty, artystka przeprowadziła warsztaty z młodymi pianistami. Następnie spotkała się z ukraińskimi pedagogami – absolwentami Konserwatorium Lwowskiego. Po drodze do Łodzi, na zaproszenie rodziny Buckich, delegacja zawitała do

miasteczka Przysucha, «rodzinnego gniazda» Oskara Kolberga.

W Kościele Św. Ap. Piotra i Pawła w Pabianicach, wykorzystując unikalne właściwości akustyczne świątyni i możliwości wspaniałego fortepianu koncertowego «Yamaha», który mieszkańcy miasta wspólnie kupili za 100 tys. złotych, Etella Czupryk wykonała dzieła Bacha, Mozarta, Beethovena i Chopina. Polacy nagrodzili talent artystki gromkimi brawami: ponadto artystka zagrała jeszcze trzy utwory na bis. Gospodarze zadbali również o nagranie koncertu dla Telewizji Wołyńskiej.

Na zaproszenie profesora Andrzeja Wendlanda, 14 listopada delegacja przybyła na otwarcie X Międzynarodowego Festiwalu imienia Aleksandra Tansmana w Teatrze Wielkim w Łodzi. Muzycze wschodu i zachodu, północy i południa Europy połączyli się w unikalnym projekcie; przy pomocy autentycznych instrumentów zaprezentowali muzykę barokową. Powstawała ona w czasie wojen, ukazywała dramat i nadzieje tamtych czasów, i szerzyła «kulturę pokoju» jako alternatywę dla wojny. Spektakl muzyczny «Wojna i pokój», którego inicjatorem został Jordi Savall, realizowali instrumentalisci, wokaliści i zespoły muzyki dawnej.

Wasył WORON

P. S.: Zapraszamy na występ laureatki konkursów międzynarodowych, Honorowej Artystki Ukrainy Etelli Czupryk, który się odbędzie 27 grudnia w Wołyńskim Obwodowym Teatrze Muzyczno-Dramatycznym imienia Tarasa Szewczenki.

На батьківщині Кольберга та Рубінштейна

Нові знайомства передбачають нові спільні проекти, а вони збагачують культурне середовище не лише волинян, але й територіальних громад у Польщі.

На запрошення дирекції Об'єднання музичних шкіл у Радомі імені Оскара Кольберга, дирекції фестивалю імені Олександра Тансмана у Лодзі за сприяння Барбари Рибак із департаменту промоції та закордонної співпраці Адміністрації маршалка Лодзького воєводства солістка Волинської обласної філармонії, заслужена артистка України Етелла Чуприк та делегація працівників культури Волині відвідали Польщу.

Уже через годину після перетину кордону, під час зустрічі з керівниками симфонічного оркестру імені Кароля Намисловського в Замості, була підписана угода про виступ цього найстарішого в Польщі оркестру 21 червня 2015 р. на фестивалі «Стравінський та Україна». Запропоновану нашими партнерами програму класичних творів симфонічного джазу, яку обіцяє підтримати фінансово Генеральне консульство РП у Луцьку, супроводжуватиме фотовиставка лучанина Олександра Більчука з нагоди 10-ліття проекту «Нью кооперейшн Замость-Луцьк». А вже на 27 березня 2015 р. художній керівник і директор оркестру Тадеуш Віхерек запланував авторський концерт солістки обласної філармонії Етелли Чуприк у Замості.

13 листопада під час виступу Етелли Чуприк у шкільній концертній залі імені Кшиштофа Пендерського в Об'єднанні музичних шкіл у Радомі прозвучали твори Фредеріка Шопена. На прохання директора цього навчального закладу Роберта Плюти Етелла Чуприк провела три майстер-класи із юними піаністами. Пізніше вона спілкувалася з українськими педагогами – випускниками Львівської консерваторії. Дорогою до Лодзі волиняни завітали на

запрошення родини Буцьких до містечка Пше-суха, «родинного гнізда» Оскара Кольберга.

У костелі св. ап. Петра і Павла в місті Паб'яніце, використовуючи унікальні акустичні властивості пам'ятки та можливості чудового концертного роялю «Ямаха», який гордяни придбали у складчину за 100 тис. злотих, Етелла Чуприк виконала твори Баха, Моцарта, Бетховена, Шопена. Талант артистки поляки вітали оваціями: ще три твори піаністка виконала «на біс». Господарі подбали також про запис концерту в цифровому форматі для показу на Волинському телебаченні.

14 листопада на запрошення професора Анджая Вендланда делегація побувала на відкритті X Міжнародного фестивалю імені Олександра Тансмана у Великому театрі міста Лодзі. Талановиті виконавці зі сходу й заходу, півночі й півдня Європи об'єдналися в унікальному проекті, презентуючи з допомогою автентичних інструментів музику доби бароко. Вона була написана під час військових конфліктів, відображала тривоги й надії свого часу, утверджувала «культуру миру» всупереч трагізму військових протистоянь. Музичний спектакль «Війна і мир», ініціатором постановки котрого був Жорді Саваль, реалізували інструменталісти, вокалісти та ансамблі старовинної музики.

Василь ВОРОН

P. S.: Запрошуємо відвідати бенефіс лауреата міжнародних конкурсів, заслуженої артистки України Етелли Чуприк, котрий відбудеться 27 грудня у Волинському обласному музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка.

Генеральне Консульство Республіки Польща в Луцьку

міжнародний благодійний фестиваль

Луцький Джазовий Клуб презентує:

www.dzyga.com

www.jazzclublutsk.org.ua

5-7.12.14
Джаз без XIV

Луцьк
Театр Ляльок
18.00

5.12
Квартет саксофоністів (Луцьк)
Kasia Mirowska QUARTET feat. PIOTR BARON (PL)

6.12
Kibrick (USA / UA / PL)
Dominika Rusinowska Quartet (PL)

7.12
Fusion Friends (Луцьк)
Джаз - дует Олег Баковський та Святослав Гавроль (Луцьк)
Dima Bondarev Quintet (UA / USA / GE / DN)

Ведучі: Олексій Коган
Наталка Войтович

квитки у касі театру
довідки за телефоном: (0332) 72 32 60

організатори

Генеральне Консульство Республіки Польща в Луцьку

Благодійний фонд «Співдружність-Волинь»

Квартет саксофоністів (Луцьк)

Олександр Богдан – альт
Микола Редько – сопрано
Валентин Окапінський – тенор
Василь Максимов – баритон

Kasia Mirowska QUARTET feat. Piotr Baron (PL)
Kasia Mirowska – voc
Piotr Baron – ts
Robert Jarmuzek – p
Jakub Olejnik – b
Przemysław Jarosz – dr

KIBRIK (USA / UA / PL)
Mark Kibrick Bernstein – sax
Igor Hnydyn – drums
Marek Kądziała – guitar
Michał Jaros – bass

Dominika Rusinowska QUARTET (PL)
Dominika Rusinowska – vln
Mateusz Gawęda – p
Jakub Mielcarek – dr
Józef Rusinowski – dr

Fusion Friends (Луцьк)

Костянтин Жуга – клавіші
Іван Донець – барабани
Юлія Іванова – вокал
Леонтій Зубчик – бас/вокал
Сергій Мінаєв – гітара
Слава Писарський – труба
Олександр Семенов – тромбон

ДЖАЗ ДУЕТ (Луцьк)
Олег Баковський – труба
Святослав Гавроль – фортепіано

Dima Bondarev QUINTET (US / USA / GE / DN)
Dima Bondarev – trumpet
Igor Osypov – guitar
Ludwig Hornung – piano
Martin Buhl – bass
Jesus Vega – drums

Śpiewaj z nami

«Cieszę się, że mogłam tutaj zaśpiewać. Jestem w Kowlu pierwszy raz. Nie spodziewałam się, że wygram konkurs w kategorii solistów» – powiedziała Ania Maria Czernysz z Beresteczka po odebraniu nagrody.

Po raz trzeci już Towarzystwo Kultury Polskiej w Kowlu zorganizowało Konkurs Polskiej Poezji Śpiewanej. Na konkurs przyjechali uczestnicy ze Zdobunowa, z Równego, z Beresteczka, z Maniewicz i z Lublińca. Nie zabrakło oczywiście reprezentacji gospodarzy.

W kategorii zespołów wygrała grupa «Faustyna», która śpiewa przy rówieńskiej parafii św. Pawła i Piotra. Wystąpili przed kowelską publicznością pierwszy raz i już zawładnęli sercami widzów.

«Cieszymy się, że mogliśmy tu przyjechać. Dziękujemy za wspaniałą atmosferę. To święto polskiej piosenki poetyckiej. Zapraszamy do Równego na festiwal koled na 27 grudnia» – mówili śpiewacy.

«Cieszymy się, że przy pomocy środków z polskiego MSZ dzięki Konsulatowi RP w Łucku i Fundacji Wolność i Demokracja w ramach wspierania oświaty polskiej na Ukrainie» po raz trzeci zorganizowaliśmy konkurs polskiej poezji śpiewanej» – powiedział prezes TKP Waclaw Herka. Wiceprezes towarzystwa Natalia Balecka dodała: «Konkurs ten wpisał się w krajobraz naszych działań w Kowlu i mamy nadzieję, że uda nam się śpiewać dalej i upowszechnić polską poezję śpiewaną, ponieważ jest to repertuar mało znany wśród młodego pokolenia na Ukrainie».

Pani Konsul Dorota Dmuchowska, która była członkiem jury wraz z p. Tatianą Dworską i p. Anną Soroką, powiedziała: «Cieszę się, że w tym roku poziom wykonawców

zarówno od strony języka polskiego, jak i strony wokalne i oprawy muzycznej. Z przyjemnością słuchałam wszystkich wykonawców. Martwi mnie trochę brak obecności wykonawców z innych miast obwodu wołyńskiego»

Konkurs stał się świętem śpiewania. Świadczy o tym poziom konkursu i to, że podczas przerwy na poczęstunek i kawę, uczestnicy wchodzili na scenę i śpiewali z własnej woli. To było piękne. W roli głównej wystąpiła polska piosenka poetycka.

Wiesław PISARSKI,
nauczyciel oddelegowany do pracy dydaktycznej
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za
Granicą

Співайте з нами

«Я рада, що могла тут заспівати. Я вперше в Ковелі й не сподівалася, що виграю конкурс у категорії солістів», – сказала Анна-Марія Черниш із Берестечка після того, як отримала нагороду.

«Ми задоволені тим, що за допомогою польського Міністерства закордонних справ, Генерального консульства Польщі в Луцьку та Фондації «Свобода і Демократія» в рамках проекту «Біло-червоне ABC. Програма підтримки польської освіти в Україні» ми втретє організували конкурс польської співаної поезії», – зазначив голова ТКП Вацлав Герка. Заступник голови Наталія Балецька додала: «Конкурс став одним із різновидів нашої діяльності в Ковелі, і ми сподіваємося, що будемо продовжувати співати та поширювати польську співану поезію, оскільки це маловідомий репертуар серед молодого покоління в Україні».

Консул Дорота Дмуховська, яка разом із Тетяною Дворською та Анною Сорокою була членом журі, сказала: «Я рада, що з року в рік покращується рівень виконавців – і їхня польська мова, і вокальна та музична підготовка. Я із задоволенням слухала всіх учасників, але мене трохи турбує відсутність виконавців з інших міст Волині».

Конкурс став святом співу. Про це свідчить його рівень і те, що під час перерви на каву й частування учасники виходили на сцену та співали за власним бажанням. Це було прекрасно. У головній ролі була польська поетична пісня.

Веслав ПИСАРСЬКИЙ,
учитель польської мови, скерований в Україну
Осередком розвитку польської освіти за кордоном

Informacja
wołyńska
Волинська
інформація

У Луцьку проводять аварійні відключення електроенергії. Причина – відсутність необхідної кількості електроенергії в мережах України. Відновлюють енергопостачання через 2–2,5 години.

W Łucku wyłączają awaryjnie prąd. Przyczyna – brak niezbędnej energii w sieciach elektroenergetycznych na Ukrainie. Włączenie prądu następuje po 2–2,5 godzinach.

У рамках проекту «Реабілітація маломобільних людей з інвалідністю Волинської області» на Волині створили карту об'єктів, доступних для неповносправних осіб. Поки що на карті зазначено 20 об'єктів.

W ramach projektu «Rehabilitacja mało mobilnych osób z inwalidztwem w obwodzie wołyńskim» stworzono na Wołyniu mapę obiektów dostępnych dla osób niepełnosprawnych. Dotychczas zaznaczono na niej tylko 20 takich miejsc.

Iz 1987 r. na Wołynie infekowano 4 211 osób. Najwięcej zarejestrowano u Włodzimierz-Волинському, Луцькому та Ковельському районах, найменше – в Ратнівському.

Od 1987 r. na Wołyniu wirusem HIV zostało zakażonych 4 211 osób. Najwięcej przypadków zakażenia odnotowano w rejonach włodzimierskim, łuckim oraz kowelskim, najmniej – w rejonie ratnowskim.

Міський голова Луцька підписав Меморандум про співпрацю міста з районом Липпе (Німеччина). Співпраця між населеними пунктами триває з кінця 90-х рр. За цей час у районі Липпе пройшли стажування 290 студентів та 64 вчителі німецької мови з Волині.

Mer Łucka podpisał Memorandum o Współpracy miasta z powiatem Lippe (Niemcy). Współpraca między Łuckiem a Lippe trwa od końca lat 90-tych. Do tej pory w powiecie Lippe odbyło staż 290 studentów i 64 nauczycieli języka niemieckiego z Wołynia.

Волинська область стала одним із регіонів, де завдяки фінансовій підтримці Швейцарського бюро співробітництва впроваджуватимуть проект «Електронне урядування для підзвітності влади та участі громади».

Obwód wołyński jest jednym z regionów, w których dzięki wsparciu finansowemu Szwajcarskiego Biura Współpracy zostanie wdrożony projekt «Elektroniczne zarządzanie na rzecz odpowiedzialności władz i aktywności społeczeństwa».

Дорогому отцю Яну Бурасу

дякуємо за все, що віддаєте для інших людей.

За даровані Богом таланти, примножені у Вашій праці та людях, з якими Ви зустрічаєтесь,

переживаєте, радієте, любите і вірите.

Усіх Дарів Святого Духа бажають Вам друзі з Любомля

Дрогому Ксиężе Janie Burasie,

z okazji pięknego Jubileuszu 55 urodzin – bukiet najwspanialszych życzeń: błogosławieństwa Bożego,

wiele radości, zdrowia, niesłabnącego żaru ducha

w trudnej kapłańskiej posłudze.

Nieustającej opieki Matki Najświętszej,

aby nigdy w życiu Księdza nie brakło ludzkiej życzliwości.

Stowarzyszenie Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu i redakcja «Monitora Wołyńskiego»

Model ONZ według dzieci

W Rówieńskim Gimnazjum Humanistycznym odbył się coroczny, już trzynasty młodzieżowy szczyt «Model ONZ – 2014».

W czasie imprezy, która miała miejsce 28 listopada, 19 zespołów reprezentowało różne kraje świata i odtwarzało model stosunków między organizacjami politycznymi. Uczniowie z ponad dziesięciu szkół miasta, walczyli o prawo bycia najlepszymi w swoich grupach społeczno-politycznych, uczyli się budowania relacji, u podstaw których leży prawo, demokracja i pokój. Uczestnicy udowodniali, że współczesny człowiek może istnieć, podchodząc z szacunkiem do opinii innych osób, budując otwarty i szczerzy dialog z nimi. Praworządność i sprawiedliwość, a nie siła i totalitaryzm, decydują o perspektywach ludzkości.

«Nie dla totalitaryzmu, wojny, szowinizmu i wrogości w stosunkach międzyprzedstawicielami różnych narodowości» – to podstawowe zasady, które wybrzmiały w auli szkolnej. Pod koniec uczestnicy zaśpiewali hymn Ukrainy i umówili się na następne spotkanie.

«Model ONZ – 2014» zorganizowała i przeprowadziła dyrekcja Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego na czele z panią Zoją Makarczuk. Moderatorem projektu była nauczycielka historii Ludmiła Czerwiacowa.

Weronika KOWALCZUK

Модель ООН очима дітей

У Рівненській гуманітарній гімназії відбувся щорічний, уже тринадцятий, молодіжний саміт «Модель ООН – 2014».

Під час заходу, 28 листопада, 19 команд-учасниць представляли різні країни світу та відтворювали модель стосунків між політичними організаціями. Понад десять шкіл міста виборювали право бути найкращими у своїх соціально-політичних групах. Учні вчилися будувати взаємини, які б базувалися на основах права, демократії та миру.

Учасники доводили, що тільки в розумінні й повазі до думки іншого, у відкритому й чесному діалозі можливе існування сучасної людини. Верховенство права та справедливості, а не сила й тоталітаризм – ось що визначає пер-

спективи людства.

«Ні тоталітаризму, ні війни, ні шовінізму та міжнародній ворожнечі», – такими були основні постулати, які прозвучали в актовій залі гімназії. На завершення учасники проспівали гімн України й домовилися про наступну зустріч.

Організувала та провела шкільний саміт «Модель ООН – 2014» дирекція Рівненської гуманітарної гімназії на чолі із Зоєю Макаручук. Модератором проекту стала вчитель історії Людмила Червяцова.

Вероніка КОВАЛЬЧУК

Euroklub «Świat» obchodzi 10-lecie

Kilka dni temu na Wydziale Psychologii Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki odbyło się jubileuszowe posiedzenie Euroklubu «Świat».

Na uroczyste spotkanie z członkami klubu przybyli: Larysa Zasiakina – kierowniczka katedry psychologii ogólnej i społecznej i profesor z Kansas (USA) John McCabe-Juhnke. Obecni obejrzeli prezentację o historii założenia klubu i jego dziesięcioletniej działalności. W dalszej części posiedzenia głos zabrał John McCabe-Juhnke, który opowiedział o sobie, swojej rodzinie, amerykańskich świętach, a także porównał działalność wykładowców na Ukrainie i w Stanach.

Członkowie Euroklubu «Świat» to studenci psychologii i innych wydziałów uniwersytetu. W ciągu dziesięciu lat funkcję kuratora klubu pełni niezmiennie docent katedry psychologii ogólnej i społecznej Inessa Filippowa, którą studenci nazywają przyjacielem i doradcą. Podczas licznych spotkań w Euroklubie, pani kurator zachęca młodych ludzi do prowadzenia badań naukowych nie tylko na miejscu, ale także w innych miastach Ukrainy i świata.

Klub został założony w 2004 roku. Od 2005 roku jego przedstawiciele organizują spotkania ze studentami i doktorantami Uniwersytetu Warszawskiego, a także coroczny Tydzień Współpracy Międzykulturowej na Wydziale Psychologii. Oprócz tego członkowie Euroklubu publikują artykuły w naukowych czasopiśmie: «Aktualne problemy współczesnej psychologii» oraz «Obraz dzieciństwa i system oświaty», uczą się języków obcych i realizują badania międzykulturowe. Aktywni studenci angażują się w organizację międzynarodowych naukowo-praktycznych konferencji i biorą w nich udział. Były to m.in. «Reformowanie oświaty przedszkolnej i rozwój kompetencji życiowych przedszkolaka» (2008), «Kultura i rozwój osobowości: mity i realia w psychologii i pedagogice» (2010), «Konceptualne poglądy Janusza Korczaka jako ważne wartości duchowe na współczesnym etapie» (2012).

Od 2012 roku studenci i wykładowcy będący członkami klubu zaczęli poznawać system edukacji Unii Europejskiej. W 2014 roku zwiedzili jedną z placówek przedszkolnych w Warszawie, zapoznali się z działalnością psychologów na Uniwersytecie Gdańskim, wzięli udział w Kongresie Inicjatyw Europy Wschodniej w Lublinie oraz międzynarodowym seminarium naukowo-praktycznym «Wpływ środowiska na psychiczny rozwój osobowości – semantyczne poznanie świata», który miał miejsce w Polsce i Niemczech.

Kateryna BRAGINA, prezydent Euroklubu «Świat»

Євроклубу «Світ» – 10 років

Нещодавно на факультеті психології СХУ імені Лесі Українки відбулося ювілейне засідання євроклубу «Світ».

Філіппова, котру студенти називають другом і порадицею. Вона постійно спонукає учасників клубу до наукових і прикладних досліджень та цікавих поїздок Україною та світом.

Клуб заснували у 2004 р. Із 2005 р. його представники організують зустрічі зі студентами та аспірантами Варшавського університету, проводять Тиждень міжкультурної співпраці на факультеті психології. Окрім того, члени євроклубу публікують свої статті в наукових збірниках «Актуальні проблеми сучасної психології» та «Образ дитинства і система освіти», вивчають іноземні мови та здійснюють крос-культурні дослідження. Активні студенти залучаються до організації та участі в міжнародних науково-практичних конференціях, наприклад: «Реформування дошкільної освіти та становлення життєвої компетентності дошкільника» (2008 р.), «Культура і розвиток особистості: міфи і реалії в психології та педагогіці» (2010 р.), «Концептуальні погляди Януша Корчака як важливі духовні цінності на сучасному етапі» (2012 р.).

Із 2012 р. члени клубу, студенти й викладачі, почали пізнавати систему освіти в ЄС. Так, у 2014 р. вони відвідали один із дошкільних навчальних закладів у Варшаві, ознайомилися з діяльністю психологів у Гданському університеті, взяли участь у Конгресі ініціатив Східної Європи в Любліні та міжнародному науково-практичному семінарі «Вплив середовища на психічний розвиток особистості – смислове пізнання світу», що відбувався в Польщі та Німеччині.

Із нагоди свята на зустріч із євроклубівцями завітали завідувач кафедри загальної та соціальної психології Лариса Засякіна та професор із Канзаса (США) Джон МакКейб-Янкі. Присутні переглянули презентацію про історію створення клубу та його десятирічну діяльність. Також Джон МакКейб-Янкі розповів про себе, свою родину, американські свята та порівняв діяльність викладачів в Україні та США.

Члени євроклубу «Світ» – студенти факультету психології та інших факультетів університету. Протягом десяти років незмінний куратор «Світу» – доцент кафедри загальної та соціальної психології Інесса

Катерина БРАГІНА, президент євроклубу «Світ»

Spotkanie z Irwancem

W przytulnym klimacie łuckiej kawiarni «Coffein» odbyło się spotkanie ze znanym ukraińskim pisarzem Oleksanrem Irwancem.

Autor prezentował książkę-fotodokument «Pieśni wojny» oraz tłumaczenia dramatów Janusza Głowackiego. Pisarz był już z podobnymi prezentacjami w Kijowie, Żytomierzu i Dubnie. Organizatorki spotkania w Łucku, przedstawicielki zjednoczenia artystycznego «Stendal», podkreśliły, że data wydarzenia (21 listopada) została wybrana ze względu na rocznicę Euromajdanu.

Oleksandr Irwanec opowiedział o ponadczasowości problematyki zawartej w dramatach genialnego polskiego pisarza Janusza Głowackiego i zaznaczył, że już po raz kolejny tłumaczy jego teksty na język ukraiński. Następnie pisarz przeczytał kilka fragmentów utworów Głowackiego. Do zbioru «Najwyższe budynki, najgłębsze groby» weszły cztery dramaty: «Antygona w Nowym Jorku», «Czwarta siostra», «Kopciuch» oraz «Choinka strachu». Bohaterowie utworów – to zwykli ludzie, którzy znaleźli się w niezwyklej okolicznościach życiowych.

Oprócz tego uczestnicy spotkania rozmawiali o książce «Pieśni wojny», która składa się z 20 datowanych wierszy, napisanych w okresie od listopada 2013 do marca 2014 roku, oraz fotografii Aleksa Zakleckiego, Tetiany Dawydenko oraz Sergija Molczenki na temat wydarzeń Rewolucji Godności. Po prezentacji organizatorzy zaproponowali gościom złożenie

darowizny na batalion «Horyń».

Anastasija KORECKA

Autor prezentował zbiórkę-fotodokument «Пісні війни» та переклади п'єс Януша Гловацького.

Анастасія КОРЕЦЬКА

Зустріч з Ірванцем

У затишній атмосфері луцької кав'ярні «Кофеїн» відбулася зустріч із відомим українським письменником Олександром Ірванцем.

кого. Письменник із подібними презентаціями вже відвідав Київ, Житомир та Дубно. Як зазначили організатори зустрічі в Луцьку, представники громадського об'єднання «Стендаль», дата події (21 листопада) обрана у зв'язку з річницею Euromajdanu.

Oleksandr Irwanec розповів про актуальність п'єс геніального польського письменника Януша Гловацького та зазначив, що вже не вперше перекладає його тексти українською. Також письменник зачитав декілька уривків із п'єс. До збірки «Найвищі будинки, найглибші могили» ввійшли чотири драматичні твори: «Антигона у Нью Йорку», «Четверта сестра», «Попелюха» та «Ялинка страху». Герої творів – звичайні люди, які потрапили в незвичайні життєві обставини.

Крім того, під час зустрічі відбулося обговорення збірки «Пісні війни», яка складається із 20 датованих віршів, написаних у період із листопада 2013 р. до березня 2014 р., та фотографій Aleksa Zakleckiego, Tetiany Dawydenko та Sergija Molczenka на тему подій Революції Гідності. Опісля презентації організатори запропонували гостям пожертвувати кошти на батальйон «Горинь».

KINO WOLNOŚĆ
PRZEGLĄD FILMÓW,
KTÓRE PROWADZIŁY
DO WOLNOŚCI

FUNDACJA KINO POLSKA
KINORP CYFROWE REPOZYTORIUM FILMOWE

W Łucku pokazano polskie filmy

У Луцьку показали польські фільми

W klubie «Mystekyj prostir» («Przestrzeń artystyczna») dzięki wsparciu Konsulatu Generalnego RP w Łucku, odbył się kolejny pokaz filmów w ramach projektu «Kino Wolność».

У клубі «Мистецький простір» за підтримки Генерального консульства РП у Луцьку відбувся черговий кінопоказ у рамках проекту «Кінотеатр «Свобода».

Tym razem widzom zaproponowano do obejrzenia film dokumentalny «Szczurołap» (1986) w reżyserii Andrzeja Czarnieckiego i krótki film «Narodziny narodu» (2001) Kamila Polaka. Jak zaznaczył konsul RP w Łucku Krzysztof Sawicki, wspólnym tematem obu filmów jest manipulowanie społeczeństwem w relacji obywatel-władza. Pokazy wywołały u widzów mieszane uczucia i zachęciły do aktywnej

dyskusji na temat społeczeństwa obywatelskiego i różnych typów propagandy w nim.

Celem projektu jest pokazanie wpływu sztuki na rzeczywistość w kontekście polskiej historii lat 80., promowanie polskich tradycji demokratycznych i wzorców wyrażania pozycji obywatelskiej.

Anastasija KORECKA

Цього разу глядачам до перегляду запропонували документальний фільм «Щуролав» (1986 р.) режисера Анджея Чарнецького та короткометражку «Народження нації» (2001 р.) Каміля Поляка. Як зазначив консул Республіки Польща в Луцьку Кшиштоф Савицький, спільна тема цих стрічок – маніпуляція суспільством у стосунках громадянин-влада. Фільми викликали неоднозначні враження у глядачів

та стимулювали до активного обговорення питання громадянського суспільства та різних видів пропаганди в ньому.

Мета проекту – показати вплив мистецтва на реальність в історичному контексті Польщі 80-х рр. і популяризувати польські демократичні традиції та зразки вираження громадянської позиції.

Анастасія КОРЕЦЬКА

Rady od sąsiadów

Odbyła się inauguracja cyklu wykładów Szkoły Katedralnej w Łucku, poświęconych klauzuli sumienia lekarza.

23 listopada, do Łucka przybyli z Polski: wykładowca filozofii i etyki, – doktor Kazimierz Szalata i profesor ginekologii i położnictwa – Bogdan Chazan. Podczas swoich wykładów wypowiedzieli się na temat kwestii klauzuli sumienia lekarza i wymienili się doświadczeniami z wołyńskimi lekarzami. Naukowcy opowiedzieli o aktualnych problemach współczesnej medycyny w Polsce i na Ukrainie, zwłaszcza o przerwaniu ciąży. Poruszyli także kwestie dotyczące medycyny sportowej oraz rozważali tematy związane z życiem i śmiercią.

Obecnych powitali: ordynariusz Diecezji Łuckiej Kościoła Rzymskokatolickiego ksiądz biskup Witalij Skomarowski i Konsul Generalny RP w Łucku pani Beata Brzywczy.

Imprezę zorganizowały Diecezja Łucka i Uniwersytet Otwarty Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego we współpracy ze Stowarzyszeniem Lekarzy Polskiego Pochodzenia na Wołyniu, Zespołem Pomocy Kościołowi na Wschodzie i Fundacją Polską Raoula Follereau.

Następne wykłady organizatorzy zapowiadają już na grudzień. Jak przekonują, lektorzy za każdym razem będą reprezentować inną dziedzinę medyczną. Uczęszczają na wykłady

inaugurację cyklu wykładów Szkoły Katedralnej w Łucku

mogą nie tylko lekarze, lecz także osoby bez wykształcenia medycznego.

Ludmyła PASTUSZOK

Поради від сусідів

Відбулося урочисте відкриття циклу лекцій Кафедральної школи в Луцьку, присвячених кодексу честі лікаря.

некології Богдан Хазан. Вони висловили свою думку щодо кодексу честі лікаря та поділилися з волинськими медиками власним досвідом. Під час лекцій науковці розповіли про актуальні проблеми сучасної лікарської справи в Польщі та Україні, зокрема про аборти та спортивну медицину, а також розмірковували про життя та смерть.

Присутніх привітали єпископ-ординарій Луцької дієцезії Римо-Католицької церкви Віталій Скомаровський та Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бжівчи.

Організатори заходу – Луцька дієцезія та Відкритий університет Університету імені Кардинала Стефана Вишинського у співпраці з Товариством лікарів польського походження на Волині, Об'єднанням допомоги костелу на Сході та Польською фундацією імені Раула Фоллеро.

Наступні лекції планують провести вже в грудні. Запрошені гості, переконують організатори, кожного разу будуть спеціалізуватися в різних галузях медицини. Відвідати лекції можуть не лише лікарі, але й люди без медичної освіти.

Людмила ПАСТУШОК

23 листопада в рамках циклу лекцій із Польщі до Луцька завітали викладач філософії та етики доктор Казімеж Шалата та професор гі-

Thesaurus Poloniae

Do 18 stycznia 2015 r. trwa nabór do XII edycji programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej realizowanego przez Międzynarodowe Centrum Kultury.

Thesaurus Poloniae to trzymiesięczny program stypendialny Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP, realizowany przez Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie.

Program adresowany jest do zagranicznych naukowców, prowadzących badania poświęcone kulturze, historii i wielokulturowemu dziedzictwu Rzeczypospolitej oraz Europy Środkowej. Do udziału w programie zapraszamy zarówno badaczy zajmujących się zarządzaniem i ochroną dziedzictwa kulturowego, jak i teoretycznymi badaniami z zakresu historii, socjologii, etnografii, antropologii itp.

Thesaurus Poloniae realizowany jest w dwóch kategoriach:

Program Senior dla profesorów i wykładowców akademickich posiadających tytuł doktora.

Program Junior dla doktorantów.

Dotychczas odbyło się 11 edycji, w których wzięło udział 49 naukowców z 25 krajów (Armenia, Azerbejdżan, Belgia, Białoruś, Chiny, Czechy, Francja, Gruzja, Hiszpania, Iran, Japonia, Kanada, Mołdawia, Niemcy, Rosja, Rumunia, Serbia, Słowacja, Ukraina, USA, Węgry, Wielka Brytania, Włochy, Litwa, Belgia).

Zakwalifikowany uczestnik programu otrzymuje stypendium (3500 zł, ok. 770 euro dla uczestników programu Senior oraz 2500 zł, ok. 550 euro dla uczestników programu Junior miesięcznie) oraz jednorazowy grant, wypłacany wraz pierwszym stypendium, przyznawany na zakup książek oraz pomocy naukowych (1500 zł, ok. 330 EURO).

MCK umożliwia korzystanie z własnej biblioteki (<http://www.mck.krakow.pl/page/informacje-dla-czytelnikow>), której czytelnia zaopatrzona jest w stanowiska komputerowe z dostępem do internetu, oraz oferuje pomoc w dotarciu do archiwów i bibliotek, jak również oferty edukacyjnej i badawczej krakowskich placówek naukowych i kulturalnych. Stypendystom zapewniony zostaje samodzielny, w pełni wyposażony apartament w centrum miasta.

Szczególnym zainteresowaniem cieszyć się będą projekty badawcze wpisujące się w priorytety Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w zakresie dyplomacji publicznej i kulturalnej. W roku 2015 będą to:

- Demokracja lokalna, rozwój samorządu lokalnego i regionalnego, międzynarodowa współpraca samorządowa;
- Przemiany polityczne i ekonomiczne po roku 1989 (ze szczególnym uwzględnieniem krajów Europy Środkowo-Wschodniej);

- Społeczeństwo obywatelskie, ochrona praw człowieka;
- Stosunki dobrosąsiedzkie, pojednanie i współpraca narodów w oparciu o pamięć historyczną (w 70. rocznicę zakończenia II wojny światowej);
- Tradycje teatralne, teatr awangardowy. Teatr jako katalizator przemian demokratycznych i społecznych.

MCK organizuje każdego roku dwie tury naboru dla stypendystów:

Nabór do konkursu dotyczącego pierwszej tury programu może być rozpoczęty w terminie od 1 listopada do 15 grudnia danego roku i zakończyć się pomiędzy 31 grudnia a 15 lutego następnego roku. Nabór trwa minimum sześć tygodni. Pobyt stypendialny w Krakowie w ramach pierwszej tury trwa trzy miesiące i jest realizowany pomiędzy początkiem marca, a końcem lipca następnego roku.

Nabór do drugiej tury może być rozpoczęty w terminie od 1 maja do 15 czerwca i zakończyć się pomiędzy 30 czerwca a 15 lipca danego roku. Nabór trwa minimum sześć tygodni. Pobyt stypendialny w Krakowie w ramach drugiej tury trwa trzy miesiące i jest realizowany pomiędzy początkiem września, a końcem grudnia tego samego roku.

Ostateczną liczbę stypendystów ustala Komisja Rekrutacyjna biorąc pod uwagę merytoryczną wartość przedstawionych wniosków oraz wysokość budżetu przeznaczanego na realizację programu Thesaurus Poloniae w danym roku. Komisja Rekrutacyjna, w której skład wchodzi przedstawiciele Międzynarodowego Centrum Kultury, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie przeprowadza ocenę nadesłanych aplikacji podczas zebrania zwołanego w ciągu czternastu dni od upływu terminu nadsyłania aplikacji. Kandydaci, którzy wzięli udział w konkursie stypendialnym zostaną powiadomieni elektronicznie i listownie o wynikach rekrutacji w ciągu trzech dni od zakończenia obrad Komisji Rekrutacyjnej.

Osoby zainteresowane ubieganiem się o stypendium Thesaurus Poloniae proszone są o przesłanie w powyżej wymienionych terminach na adres MCK: CV, rekomendacji dwóch opiekunów naukowych w przypadku ubiegania się o uczestnictwo w Programie Junior oraz eseju prezentującego założenia programu badawczego, który planowany jest do przeprowadzenia podczas pobytu w Krakowie (do 500 wyrazów). O ważności aplikacji decyduje data stempla pocztowego. W sprawie uzyskania dodatkowych informacji

prosimy o kontakt na adres mailowy thesaurus@mck.krakow.pl
Organizator zastrzega sobie prawo do niepodawania przyczyn nie zakwalifikowania poszczególnych kandydatów do programu stypendialnego.

Aplikacje prosimy nadsyłać na adres:

Program stypendialny Thesaurus Poloniae
Międzynarodowe Centrum Kultury
Rynek Główny 25
31-008 Kraków
Poland

Regulamin i formularz zgłoszeniowy można pobrać tu: <http://www.mck.krakow.pl/page/thesaurus-poloniae-1>

Międzynarodowe Centrum Kultury jest miejscem refleksji nad kulturą i dziedzictwem kulturowym w kontekście wyzwań współczesności. Jako narodowa instytucja kultury prowadząca działalność naukowo-badawczą, edukacyjną, wystawienniczą i wydawniczą, wypełnia także misję dyplomacji publicznej poprzez międzynarodowy dialog w kulturze.

MCK prowadzi projekty badawcze dotyczące dziedzictwa kulturowego, organizuje specjalistyczne konferencje, wydaje publikacje, prowadzi galerię sztuki oraz realizuje szeroką działalność edukacyjną.

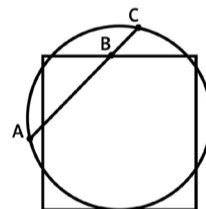
Ideą przewodnią MCK jest dialog międzykulturowy, tworzenie wspólnej przestrzeni kultury – ponad podziałami państwowymi, ideologicznymi, religijnymi – z jednoczesnym akcentowaniem znaczenia dziedzictwa Europy Środkowej. Stąd działalność MCK koncentruje się na fenomenie dziedzictwa kulturowego poddawane go krytycznej i wielostronnej refleksji.

Główne wątki tematyczne:

- teoria, filozofia i zarządzanie dziedzictwem;
- pamięć; tożsamość;
- przestrzeń kulturowa, sztuka i dziedzictwo Europy Środkowej;
- dialog międzykulturowy; miasto jako zwierciadło cywilizacji;
- polityka kulturalna i ekonomika kultury.

MCK zainaugurowało działalność w maju 1991 roku, podczas Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (KBWE) w Krakowie, poświęconej problematyce wspólnego dziedzictwa kulturowego.

THEsaurus POLONIAE

MIĘDZYNARODOWE
CENTRUM
KULTURY

INTERNATIONAL
CULTURAL
CENTRE

THEsaurus POLONIAE

Rynek Główny 25, 31-008 Kraków, Poland

tel.: +48 12 42 42 811

fax: +48 12 42 17 844

e-mail: sekretariat@mck.krakow.pl

e-mail: thesaurus@mck.krakow.pl

Strona programu Thesaurus Poloniae /

Thesaurus Poloniae programme website:

www.mck.krakow.pl/page/thesaurus-poloniae-1

Informacje Lubelskie

Patronką polskich górników jest święta Barbara. Dlatego też w dniu 4 grudnia, dniu świętej Barbary, polscy górnicy mają swoje święto, tak zwaną «Barbórkę». Od kilkunastu lat kopalnia węgla kamiennego w Bogdance koło Łęcznej niedaleko Lublina utrzymuje zdecydowany prym wśród polskich kopalni węgla, wyprzedza renomowane kopalnie na Śląsku i w Zagłębiu, gdzie jest przecież koncentracja polskiego górnictwa. W Bogdance wydobyte wzrasta z każdym rokiem. W 2012 roku wydobyto 7 mln ton wysokokalorycznego węgla, przed rokiem 8 mln 300 tys. ton, a w kończącym się 2014 roku ok. 9 mln ton węgla.

Po raz 22 trwa doroczna akcja humanitarna «Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimę». Obecnie akcja ma zasięg ogólnokrajowy, początkowo obejmowała tylko Lublin, a następnie Lubelszczyznę, bo zainicjowana została przez dziennikarkę Polskiego Radia w Lublinie Ewę DADOS. Dla dzieci z biedniejszych rodzin, zwłaszcza wielodzietnych, wolontariusze zbierają ubrania, obuwie, książki, zabawki. Nie zbiera się natomiast pieniędzy. W tym roku głównym dniem zbiórki, była niedziela, 23 listopada. Tylko w Lublinie zbiórką zajmowało się 700 wolontariuszy. Na dary czekały samochody w kilkudziesięciu punktach miasta. W całym województwie dary zbierało 16 tys. wolontariuszy. W tym dniu zebrano w Lublinie 16 ton darów, a w województwie ponad 42 tony. Akcja «Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimę» potrwa do Sylwestra.

Monument dla upamiętnienia milionów ofiar Wielkiego Głodu w latach 1932–1933, na Ukrainie, stanie w Lublinie. Z taką inicjatywą wyszło Stowarzyszenie «Wspólne Korzenie». Radni poparli ten wniosek. Pomnik ma stanąć między prawosławną cerkwią przy ul. Ruskiej, a ul. Podzamcze.

Duże oburzenie w Lublinie po ogłoszeniu wiadomości o kradzieży z hitlerowskiego obozu śmierci na Majdanku ośmiu butów byłych więźniów tego niemieckiego obozu, oczywiście tu zamordowanych. Do kradzieży butów doszło w dniach między 18 a 20-stym listopada b.r. Policja traktuje ten incydent jako włamanie, za które sprawcom grozi 10 lat więzienia. Śledztwo w tej sprawie trwa.

Na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim odbyły się XVII Ogólnopolskie Targi Wydawnictw Katolickich. Swoje stoiska miały 32 wydawnictwa z różnych stron kraju, a wśród nich 6 wydawnictw lubelskich. Jedną z najciekawszych ofert złożyło Wydawnictwo «Edycja św. Pawła» z Częstochowy. Wśród swoich propozycji zaoferowało Biblię Jubileuszową ilustrowaną miniaturami Biblii Gnieźnieńskiej z 1414 roku.

Akademicki Lublin staje się coraz bardziej międzynarodowy. W rankingu polskich miast najczęściej wybieranych przez studentów zagranicznych, Lublin zajmuje trzecie miejsce, po Warszawie i Krakowie. Główne zasługi w tej mierze mają lubelski Uniwersytet Medyczny i Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, które to uczelnie świadczą usługi dla tysięcy obcokrajowców. W sumie na lubelskich wyższych uczelniach studiuje 3 tys. zagranicznych studentów. Najlicniejszą grupę tworzą studenci z Ukrainy (ok. 51 %), następnie Tajwańczycy (9,2 %), Amerykanie (8,6 %), Norwegowie (5,7 %), Białorusini (4,7 %). Reprezentowani są także przedstawiciele Arabii Saudyjskiej, Kanady, Tajlandii, Francji, Chin, Indii, Kazachstanu, Rosji, Niemiec i Nigerii.

Ruszyła 15 edycja akcji «Polacy – Rodakom». W Lubelskiem trwa powszechna zbiórka darów: słodyczy, artykułów spożywczych o przedłużonym terminie spożycia, książek, zwłaszcza z zakresu literatury pięknej. Zbiórka potrwa do 8 grudnia, po czym dary zostaną przekazane Polakom mieszkającym na Ukrainie. Paczki muszą dotrzeć przed 24 grudnia, a więc przed Wigilią Bożego Narodzenia.

Wyzwaniem dla lubelskich drogowców będzie tej zimy utrzymanie w stanie pełnego przejazdu 70 km nowej «ekspresówki». Całą tę drogę obsługiwać będą dwie firmy zagraniczne, z którymi miasto podpisało umowy. A będzie to włoska firma AVB i portugalska Nota Engi. Tu ma być super standard zimowego utrzymania. W sumie lubelska drogowka administruje 1356 km dróg. W pierwszym standardzie zimowego utrzymania, odpowiedzialni za porządek muszą usunąć śliskość w ciągu trzech do czterech godzin. Jeśli natomiast śnieg będzie padać to po ustaniu opadów, służba drogowa musi zlikwidować skutki opadów w czasie od czterech do sześciu godzin. W bazach lubelskiej «drogówki» czeka na zimę 46 solarek z pługami, 61 pługów jednostronnych, 19 pługów dwustronnych, 9 pługów wirnikowych i 17 równiarek. Zgromadzono 2 tys. ton soli, 110 ton chlorku wapnia, 766 ton materiałów szorstkich do podsypywania podjazdów.

W hali firmy «Ursus» w Lublinie został zaprezentowany prototyp pierwszego lubelskiego autobusu elektrycznego. 4 pakiety bateryjne pozwalają na przejechanie stu km po jednym ładowaniu. A takie ładowanie odbywa się w zajezdni lubelskiego Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego. Można też «doładowywać» baterie podczas dłuższego postoju autobusu, na wytypowanych przystankach końcowych. Kursy uliczne w Lublinie, autobusy elektryczne rozpoczyna w grudniu b.r. Autobus może podczas swego kursu zabrać 75 osób. Lubelski Ursus zaczyna produkcję kilku autobusów elektrycznych, bowiem napłynęły zamówienia z przedsiębiorstw komunikacyjnych z Warszawy, Częstochowy i Gdańska. MPK w Lublinie zapowiada systematyczne przechodzenie swego taboru na autobusy elektryczne.

Spółka «Lubelskie Dworce» rozdaje młodzieży szkolnej opaski odbłaskowe przeciwdziałając wypadkom na drogach publicznych. Dni są teraz krótkie, szybko zapada zmierzch toteż piesi poruszający się wzdłuż dróg publicznych, mają obowiązek, pod karą grzywny, noszenia widocznych z daleka, opasek odbłaskowych. Chronią one skutecznie przed wypadkami potrącenia pieszych przez pojazdy mechaniczne.

W Lublinie na placu zabaw w pobliżu Zamku stanęła huśtawka dla dzieci jeżdżących na wózkach inwalidzkich. Ratusz zapowiedział, że takich huśtawek stanie w mieście więcej.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

Свята Барбара – патронка польських шахтарів, тому в її день, 4 грудня, польські шахтарі відзначають своє свято, так звану Барбурку. Вже протягом кільканадцяти років шахта в Богданці, що неподалік Ленчної та Любліна, утримує відчутну перевагу серед інших польських вугільних підприємств, випереджаючи відомі шахти в Сілезії та Заглембі, де концентрується польська гірничо-видобувна галузь. У Богданці видобуток вугілля зростає з кожним роком. У 2012 р. було видобуто 7 млн тонн висококалорійного вугілля, минулого року – 8 млн 300 тис. тонн, а у 2014 р., – вже приблизно 9 млн тонн вугілля.

Уже 22-й раз проводиться щорічна гуманітарна акція «Допоможи дітям пережити зиму». Нині акція має загальнодержавний масштаб, хоча колись охоплювала тільки Люблін та Люблінщину. Її ініціювала журналістка «Польського радіо» в Любліні Ева ДADOS. Для дітей із бідніших сімей, особливо багатодітних, волонтери збирають не гроші, а одяг, взуття, книжки, іграшки. У цьому році головним днем акції стала неділя 23 листопада. Тільки в Любліні збором займалося 700 волонтерів. На подарунки чекали автомобілі в кількох десятках пунктів міста. В усьому воєводстві в заході взяли участь 16 тисяч волонтерів. У цей день у Любліні було зібрано 16 тонн подарунків, а у воєводстві – понад 42 тонни. Акція «Допоможи дітям пережити зиму» триватиме до Нового року.

У Любліні з'явиться пам'ятник вшанування мільйонів жертв Голодомору 1932–1933 рр. в Україні. З ініціативою виступило Товариство «Спільне коріння». Депутати міської ради підтримали таке рішення. Монумент знаходиться між вул. Подзамче та православною церквою на вул. Руській.

Велике обурення викликало в Любліні викрадення з гітлерівського табору смерті в Майданеку восьми черевиків колишніх в'язнів, які тут загинули. Крадіжка взуття відбулася в період із 18 до 20 листопада цього року. Поліція трактує інцидент як крадіжку з проникненням, за що винуватцям загрожує 10 років в'язниці. Нині триває слідство.

У Люблінському католицькому університеті відбулася XVII Загальнопольська виставка католицьких видавництв. Свою діяльність тут представили 32 видавництва з різних куточків країни, серед яких також 6 люблінських. Одне з найцікавіших видань, ювілейну Біблію з ілюстраціями Гнезненської Біблії 1414 р., представило видавництво «Edycja św. Pawła» з Ченстохови.

Студентський Люблін стає ще більш міжнародним. У рейтингу польських міст, які найчастіше обирають закордонні студенти, Люблін займає третє місце після Варшави та Кракова. Основну роль у цьому відіграють Люблінський медичний університет та Університет Марії Кюрі-Скłodowskiej, адже вони надають освітні послуги для тисячі іноземців. Загалом у люблінських вишах навчається 3 тис. закордонних студентів. Найчисельнішу групу становлять студенти з України (приблизно 51 %), а також тайванці (9,2 %), американці (8,6 %), норвежці (5,7 %), білоруси (4,7 %). Серед студентів – громадяни Саудівської Аравії, Канади, Таїланду, Франції, Китаю, Індії, Казахстану, Росії, Німеччини та Нігерії.

Уже в 15-й раз розпочалася акція «Поляки – Землякам». На Люблінщині триває загальний збір подарунків: солодощів, продуктів харчування довгого терміну зберігання, книжок, особливо художньої літератури. Він триватиме до 8 грудня, після чого подарунки будуть передані полякам, котрі проживають в Україні. Пакунки повинні потрапити до адресатів до 24 грудня, тобто до Різдва Христового.

Цієї зими справжнім викликом для люблінських дорожників буде утримання в стані повної проїзної готовності нової швидкісної дороги довжиною 70 км. Її обслуговуватимуть дві закордонні фірми, з якими місто уклало відповідні договори: італійська «AVB» та португальська «Nota Engi». Вони мають забезпечити ідеальне утримання дороги. Загалом люблінські дорожники обслуговують 1356 км доріг. У першому стандарті зимового утримання відповідальні за порядок повинні очистити трасу впродовж 3–4 годин. Якщо сніжитиме й надалі, то після припинення опадів дорожня служба муситиме ліквідувати їх результати через 4–6 годин. На базі люблінських дорожників до зими готові 46 посипальних машин із відвал-лопатами, 61 з односторонніми плугами, 19 двосторонніх очищувачів, 9 роторних снігоочищувачів і 17 грейдерів. Накопичено 2 тис. тонн солі, 110 тонн хлориду кальцію, 766 тонн шорстких матеріалів для посипання під'їзних шляхів.

У павільйоні люблінської фірми «Ursus» був представлений прототип першого люблінського електричного автобуса. 4 комплекти батарей дозволять проїхати йому сотню кілометрів завдяки одній зарядці, яка проводитиметься в депо Люблінського міського підприємства транспорту. Батарею можна також заряджати під час тривалої стоянки автобуса на визначених кінцевих зупинках. Вулицями Любліна електричні автобуси розпочнуть курсувати в грудні цього року. Автобус під час рейсу зможе вмістити одночасно 75 осіб. «Ursus» розпочинає виробництво кількох електричних автобусів на замовлення транспортних підприємств Варшави, Ченстохови та Гданська. Транспортники Любліна планують систематично проводити заміну свого автобусного парку на електричний.

Товариство «Люблінські вокзали» забезпечує школярів світловідбивними стрічками, які запобігатимуть аваріям на дорогах. Нині дні короткі, швидко темніє, тому пішоходи, котрі рухаються вздовж доріг, зобов'язані носити помітні здалеку світловідбивні стрічки. Ці стрічки попереджують виникнення аварій за участю автомобілів та пішоходів. Пішоходи, котрі не носитимуть стрічок, платитимуть штраф.

На дитячому майданчику в Любліні, що неподалік Замку, встановили гойдалку для дітей, котрі пересуваються на інвалідних візках. Міська рада обіцяє, що кількість таких гойдалок у місті зростає.

Адам TOMANEK

Większość Rosjan wierzy, że ich żołnierze nie walczą na Ukrainie

Jednak niemal połowa Rosjan byłaby zadowolona, gdyby się okazało, że ich żołnierze jednak tam są – wynika z opublikowanego sondażu niezależnego ośrodka Centrum Lewady.

Sondaż ujawnia, że 25 proc. nie wierzy zapewnieniom Kremla, że Rosja nie wysyłała swych żołnierzy, by wesprzeć separatystów we wschodniej Ukrainie.

Sondaż przeprowadzony na 1600 osobach w dniach 14–17 listopada pokazuje, że 53 proc. ankietowanych wierzy w zapewnienia Kremla, a 45 proc. zareagowałoby pozytywnie, gdyby okazało się, że rosyjscy żołnierze jednak walczą na Ukrainie. 34 proc. nie poparłoby tego stanu rzeczy.

Polska Agencja Prasowa

Bільшість росіян вірить, що їхні солдати не воюють в Україні

Проте майже половина росіян була б задоволена, коли б виявилось, що їхні солдати там є. Про це свідчать дані опитування, проведеного незалежною інституцією «Centrum Lewady».

Згідно з результатами дослідження, 25 % респондентів не вірять у слова Кремля про те, що Росія не вислала своїх солдатів, аби підтримати сепаратистів на сході України. 53 % анкетованих довіряють тому, що говорить Кремль, а 45 % реагують позитивно на те, що російські солдати воюють в Україні. 34 % не підтримали б такого стану речей.

Опитування проводилося серед 1600 осіб впродовж 14–17 листопада.

Polska Agencja Prasowa

Poroszenko chce do NATO

Prezydent Ukrainy Petro Poroszenko potwierdził w niedzielę w wywiadzie dla niemieckiej telewizji ARD, że perspektywicznym celem Ukrainy jest członkostwo w NATO – jedynej organizacji mogącej zagwarantować jego państwu bezpieczeństwo. Jak dodał, uważa za nadal obowiązującą decyzję szczytu NATO z 2008 roku, gdzie zapewniono, że drzwi Sojuszu pozostają dla Ukrainy otwarte.

– Ukraina będzie się bronić i będzie szukać sojuszników, którzy mogą jej w tym pomóc – podkreślił Poroszenko. – Uważam, że minione cztery lata pokazały, iż pozostawanie poza sojuszami jest błędem. Model neutralny oznacza, że jest się pozostawionym samemu ze swoimi problemami – wyjaśnił.

– Nie musimy nikogo prosić o pozwolenie – dodał prezydent Ukrainy, zastrzegając, że nowy system bezpieczeństwa nie może być skierowany przeciwko innym państwom, w tym także przeciwko Rosji.

Prezydent zdementował doniesienia mediów, według których prezydent Rosji Władimir Putin miał mu w rozmowie telefonicznej grozić w przypadku podtrzymywania planów wejścia do NATO. – Nie pozwolę nikomu, by groził mnie lub mojemu krajowi – powiedział ukraiński przywódca w wywiadzie dla ARD.

tvn24.pl

Порошенко хоче в НАТО

Президент України Петро Порошенко 30 грудня підтвердив в інтерв'ю німецькому телеканалу «ARD», що перспективною метою України є членство в НАТО – єдиній організації, яка може гарантувати його країні безпеку. Він також додав, що надалі вважає дійсним рішенням саміту НАТО, прийняте в 2008 р., під час якого Українці обіцяли, що двері Альянсу залишаються для неї відкритими.

«Україна буде боронитися й шукатиме союзників, які зможуть їй в цьому допомогти», – підкреслив Порошенко. – Вважаю, чотири попередні роки продемонстрували, що позаблоковий статус є помилкою. Нейтральна модель означає, що ми залишаємося наодинці зі своїми проблемами».

«Ми не мусимо нікого просити про дозвіл», – додав Президент України, застерігаючи, що нова система безпеки не може бути скерована проти інших країн, у тому числі й проти Росії.

Президент спростував повідомлення мас-медіа, згідно з якими Володимир Путін погрожував йому під час телефонної розмови у випадку підтримки планів вступу до НАТО. «Не дозволю нікому погрожувати мені або моїй державі», – сказав керівник України в інтерв'ю для «ARD».

tvn24.pl

Rosja stworzy nową okręg wojskowy w Arktyce

Pierwszego grudnia w Rosji zacznie funkcjonować nowe dowództwo strategiczne – w Arktyce. Dowództwo, a faktycznie nowy okręg wojskowy, powstanie na bazie Floty Północnej Federacji Rosyjskiej, która zostanie wycofana ze składu Zachodniego Okręgu Wojskowego.

Decyzję tę ogłosił prezydent Władimir Putin po naradzie poświęconej obronności Rosji, którą zwołał w Soczi. Uczestniczyli w niej m.in. minister obrony Siergiej Szojgu, szef Sztabu Generalnego Walerij Gierasimow i dowódca rodzajów Sił Zbrojnych FR.

Dotychczas w Rosji działały cztery dowództwa strategiczne, mające status okręgów wojskowych: Zachodnie, Wschodnie, Centralne i Południowe. Utworzenie okręgu wojskowego w Arktyce jest związane z zabiegami Rosji o rozszerzenie swych granic w strefie arktycznej. W ubiegłym miesiącu rząd FR zapowiedział, że wiosną 2015 roku złożą w Komisji ONZ ds. Granic Szelfu Kontynentalnego wniosek o powiększenie szelfu Rosji w Arktyce. Zatwierdzenie wniosku będzie oznaczało przyznanie Rosji prawa do 1,2 mln kilometrów kwadratowych w Oceanie Arktycznym, a w konsekwencji – do znajdujących się tam złóż ropy i gazu.

Tvn24

2014 | NATO SCOPE

Росія створить новий військовий округ в Арктиці

Першого грудня в Росії почне функціонувати нове стратегічне командування – в Арктиці. Командування, а фактично новий військовий округ, з'явиться на базі Північного флоту Російської Федерації, яка виокремиться зі складу Західного військового округу.

Про таке рішення оголосив президент Володимир Путін після наради в Сочі, присвяченої обороноздатності Росії. У ній взяли участь міністр оборони Сергій Шойгу, керівник Генерального штабу Валерій Герасимов і керівництво збройних сил РФ.

Донині в Росії діяли чотири стратегічні командування, які мали статус військових округів: Західне, Східне, Центральне й Південне. Створення військового округу в Арктиці пов'язане з намірами Росії розширити свої кордони в арктичній зоні. У минулому місяці уряд РФ повідомив, що навесні 2015 р. подасть до Комісії ООН у справах кордонів Континентального шельфу заяву про розширення шельфу Росії в Арктиці. Затвердження заяви означатиме визнання за Росією права на 1,2 млн квадратних кілометрів в Арктичному океані, а в результаті – на родовища нафти й газу, котрі там знаходяться.

Tvn24

Finlandia przystąpi do NATO ze strachu przed Rosją?

Як пише «Washington Post» владze Finlandii są coraz bardziej zaniepokojone działaniami Rosji i poważnie rozważają przyłączenie się do NATO.

Zaniepokojenie władz Finlandii wywołują incydenty z udziałem rosyjskiego lotnictwa wojskowego. W sierpniu w ciągu jednego tygodnia rosyjskie samoloty trzykrotnie naruszyły przestrzeń powietrzną tego kraju.

Prezydent Finlandii Sauli Niinistö przyznał, że przystąpienie do NATO jest dla niego «jedną z opcji». Na razie w kraju zapada decyzja o zwiększeniu wydatków na wojsko.

Wprost.pl

Фінляндія вступить до НАТО через страх перед Росією?

Як пише «Washington Post», влада Фінляндії все більше занепокоєна діями Росії та серйозно задумується про вступ до НАТО.

Занепокоєння керівництва Фінляндії викликають інциденти за участю російської військової авіації. У серпні впродовж одного тижня російські літаки три рази порушили повітряний простір цієї держави.

Президент Фінляндії Саулі Ніністо зізнався, що для нього вступ до НАТО – один із можливих варіантів. Поки що в країні прийняли рішення збільшити витрати на військо.

Wprost.pl

NATO przeprowadziło wielkie manewry cybernetyczne

NATO przeprowadziło największe na świecie ćwiczenia dotyczące cyberbezpieczeństwa, w których wzięło udział ponad 670 żołnierzy i cywilów z 80 organizacji i instytucji w 28 krajach – informuje dziennik «Financial Times».

Manewry – ponad dwa razy większe niż poprzednie takie ćwiczenia Sojuszu – odbyły się w Tartu, na wschodzie Estonii, zaledwie 50 km od granicy z Rosją.

Brytyjska gazeta nazywa ćwiczenia zarówno «impornującymi», jak i «potrzebnymi» i dodaje, że od kiedy kryzys na Ukrainie wywołał impas w stosunkach Sojuszu z Rosją, na jaw wyszła cybernetyczna słabość NATO.

Gazeta Wyborcza

NATO провело великі кібернетичні навчання

«NATO провело найбільші у світі навчання з кібербезпеки, в яких взяли участь 670 солдатів та цивільних із 80 організацій та інституцій у 28 країнах», – інформує «Financial Times».

Навчання, що виявилися двічі більшими від попередніх таких навчань Альянсу, відбулися в Тарту, на сході Естонії, приблизно за 50 км від кордону з Росією.

Британська газета називає навчання одночасно «потрібними» й такими, що «справляють враження», а також додає, що відколи криза в Україні привела до безвиході у відносинах Альянсу та Росії, помітною стала кібернетична слабкість НАТО.

Gazeta Wyborcza

Polacy przejmą dowództwo nad wojskami specjalnymi NATO

Od nowego roku polscy komandosi będą dowodzili

operacjami wojsk specjalnych Paktu Północnoatlantyckiego. To oznacza, że w ocenie dowództwa paktu nasi żołnierze są przygotowani do działania w każdym rejonie świata w ramach Sił Odpowiedzi NATO. Całoroczny dyżur będą pełnili żołnierze z Jednostki Wojskowej Komandosów w Lublińcu, Formozy z Gdyni oraz 7 eskadry działań specjalnych Bazy Lotnictwa Transportowego. Dowódcą komponentu będzie gen. bryg. Jerzy Gut, szef krakowskiego Centrum Operacji Specjalnych.

Zipnews.pl

Поляки беруть на себе керівництво над спеціальними військами НАТО

Із нового року польські війська спеціального призначення будуть керувати операціями спецпідрозділів Північноатлантичного альянсу. Це означає, що в оцінці командування Альянсу польські солдати готові діяти в кожному закутку світу в рамках Сил реагування НАТО. Круглорічне чергування виконуватимуть солдати зі спецпідрозділу в Люблинці, військового підрозділу Формоза з Гдині та 7-го спеціального ескадрону Базі транспортної авіації. Командуватиме частиною генерал Єжи Гут, керівник краківського Центру спецоперацій.

Zipnews.pl

Przewodniczący Dumy: wyrzucie USA z NATO

Zdaniem rosyjskiego polityka «ten świetny pomysł» pozwoli Europejczykom natychmiast zakończyć kryzys na kontynencie.

Naryszkin zgłosił taką propozycję Europejczykom podczas międzynarodowej konferencji w Moskwie o bezpieczeństwie w Europie.

Według niego gdyby Europejczycy wyrzucili USA z NATO, «bez problemu rozwiązałibyśmy wszystkie różnice między nami, a sytuacja w Europie by się ustabilizowała». Naryszkin sam nazwał swój pomysł «świetnym».

Przewodniczący Dumy ma zakaz wjazdu do UE i USA, bo znajduje się na liście rosyjskich polityków objętych sankcjami za poparcie aneksji Krymu.

Rp.pl

Голова Думи: «Викиньте США з НАТО»

На думку російського політика, «така чудова ідея» дозволить європейцям одразу припинити кризу на континенті.

Наришкін висловив таку пропозицію європейцям під час міжнародної конференції в Москві щодо безпеки в Європі.

На його думку, якби європейці виключили США з НАТО, вони «без проблем стерли б усі відмінності між нами, а ситуація в Європі стабілізувалася би». Нарішкін назвав свою ідею «прекрасною».

Голова Думи має заборону в'їзду до ЄС та США, бо знаходиться у списку російських політиків, охоплених санкціями через підтримку анексії Криму.

Rp.pl

Niepokojąca militaryzacja Krymu

Liczba wojsk rosyjskich na granicy z Ukrainą od kilku tygodni nie zmienia się, jednak NATO niepokoi militaryzacja Krymu – oświadczył kończąc jednodniową wizytę w Kijowie naczelny dowódca sił NATO w Europie, amerykański generał Philip Breedlove.

– Liczby, o których mówimy, w ciągu ostatnich tygodni nie zmieniły się. Jest to 8–10 grup batalionowych na granicy – powiedział generał. Zaznaczył, że na ukraińskiej granicy Rosjanie zgromadzili poważne siły, które określił mianem «potencjału przymusu».

Generał powiedział, że zaniepokojenie Sojuszu Północnoatlantyckiego wywołują doniesienia o sytuacji na okupowanym przez Rosję Krymie. – Bardzo niepokoi nas militaryzacja Krymu – podkreślił.

Breedlove wyjaśnił, że obecne na półwyspie rosyjskie wojska wciąż zajmują terytorium i «mogą zostać użyte», a duża liczba sprzętu wojskowego, w tym skrzydlatych pocisków ziemiopowietrznych, wpływa na bezpieczeństwo całego regionu Morza Czarnego.

Dowódca sił NATO zwrócił uwagę na płynące z Rosji sygnały na temat możliwości rozmieszczenia na Krymie broni jądrowej.

PAP

Тривожна мілітаризація Криму

«Кількість російських військ на кордоні з Україною кілька тижнів не змінюється, проте НАТО занепокоєне мілітаризацією Криму», – заявив протягом одноденного візиту в Києві головнокомандувач сил НАТО в Європі, американський генерал Філіп Брідлав.

«Цифри, про які ми говоримо впродовж останніх тижнів, не змінилися. Це 8–10 батальйонних груп на кордоні», – розповів генерал. Також він зазначив, що на українському кордоні росіяни зосередили серйозні сили, які назвав «потенціалом примусу».

Генерал додав, що занепокоєння Північноатлантичного альянсу викликані повідомленнями про ситуацію в окупованому Росією Криму. «Нас дуже непокоїть велика мілітаризація Криму», – заявив він.

Брідлав пояснив, що російські війська продовжують перебувати на півострові та «можуть бути використані», а велика кількість військової техніки, зокрема крилаті ракети типу «земля-повітря», впливає на безпеку всього регіону Чорного моря.

Керівник сил НАТО звернув увагу на сигнали щодо можливості розміщення в Криму ядерної зброї, які подає Росія.

PAP

ПРАСА // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець	Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець	Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
агент страховий	1 218	Збільшення клієнтської бази. Укладення договорів на страхування. Знання ПК. Наявність резюме обов'язкове.	електромонтер контактної мережі	1 253	наявність дозволу на дані роботи, ревізія та ремонт всіх пристроїв контактної мережі	муляр	1 950	Кладка стін з одночасним облицюванням, улаштуванням перегородок з цегли, встановлення віконних та дверних балконних коробок і блоків
адміністратор	1 900	Адміністратор торговельного залу. Організаторські здібності, знання організаційної роботи супермаркетів, досвід управління людьми, досвід роботи у торгівлі	електромонтер контактної мережі	2 200	ремонт та обслуговування контактної мережі (кабельних ліній)	Начальник відділу	3 000	керівник виробничо-поліграфічного відділу, організація роботи відділу, навички роботи на поліграфічному відділі
бухгалтер	1 400	Ведення первинної бухгалтерської документації, робота з ПК, опрацювання інформації з касових апаратів	завідувач виробництва	1 300	Спрямовує діяльність колективу на ритмічний випуск продукції власного виробництва в необхідному асортименті та високої якості.	обвалювальник м'яса	1 270	Вміння розробляти туши яловичини, свинини, обвалка передніх і задніх частин туш, вирізування м'яса за допомогою різних видів ножів
виробник м'ясних напівфабрикатів	1 369	вміння розробляти м'ясні тушки(свинина, яловичина, курятина), виготовлення фаршу, виготовлення ковбаси	завідувач складу	1 300	Збереження і відпускання товарно-матеріальних цінностей на складі магазину, керівництво працівниками складу та контроль робочого процесу.	оператор відеозапису	1 265	охорона магазину, здійснювати контроль за діяльністю торгових представників та постачальників на території магазину, запобігати несанкціонованим діям, виносу товарно-матеріальних цінностей
виробник харчових напівфабрикатів	1 250	Виготовлення котлет, вареників, пелемень (розкладка їх на підноси та підготовка до заморожування)	заготівник м'якої тари	3 000	заготівля пластикової тари, попередньо телефонувати 0955052359(Тетяна Петрівна)	оператор друкарського устаткування	1 500	робота з картоном, папером, робота на механічному обладнанні(ламінування, висічка)
водій автотранспортних засобів	1 400	виконання робіт на автотранспортному засобі DAF, додатково доплачуються відрядні та надбавки	заступник начальника відділу	2 500	Заступник начальника відділу матеріально-технічного забезпечення. Знання ПК, знання електротехніки.	охоронник	1 300	здійснення нагляду за територією та охорони об'єктів
водій автотранспортних засобів	1 250	водій далекобійник, автомобіль вантажний з напівприцепом у міжміському та міжнародному сполученні, нагляд технічний за автомобілем	інженер з організації експлуатації та ремонту	2 000	ремонт та обслуговування обладнання, яке використовується в харчовій промисловості	підсобний робітник	2 000	виконання підсобних робіт, підняття та перенесення вантажів понад 40 кг
водій автотранспортних засобів	1 506	Возити команду ловців на відлов тварин. Гуманне ставлення до тварин	інженер-землепорядник	1 410	розробка проектів відведення, рекультивації земель, грошової оцінки земель, схем землеустрою, знання сучасної виміральної техніки	Покрівельник будівельний	2 000	Виконувати роботи по улаштуванню та ремонту рулонних покрівель і покрівель із штучних матеріалів(покривання одно та двошхильних дахів рулонними та настільними матеріалами)
водій автотранспортних засобів	2 500	доставка товарів по місту та Волинській області	інженер-програміст	1 600	програмування 1С-бухгалтерії, дрібний ремонт комп'ютерної та офісної техніки	представник торговельний	3 000	реалізація продовольчих товарів, ведення поточної документації, досвід у сфері торгівлі
водій автотранспортних засобів	1 500	здійснення пасажирських перевезень, продажу квитків, оформлення маршрутичних листів	Інспектор фінансовий	1 500	видача кредитних продуктів банку, ведення документообігу та звітності банку та залучення потенційних клієнтів	пресувальник-вулканізаторник	1 500	Виготовлення виробів з гуми на пресах
водій автотранспортних засобів	1 220	Організовує транспортування хворих і постраждалих	інструктор з фізкультури	1 250	проведення групових занять з аеробіки.	прибиральник виробничих приміщень	1 226	Прибирання торговельного залу та складських приміщень магазину, робота з мийними засобами, збирання сміття і віднесення його до встановленого місця
водій автотранспортних засобів	1 500	перевезення вантажів автомобілем MAN вагою до 8 тонн у міжміському сполученні, нагляд технічний за автомобілем	Кіоскер	1 220	Реалізація періодичних видань, знаків поштової оплати, товарів народного споживання	прибиральник службових приміщень	1 462	Вологе прибирання приміщення, догляд за вазонами, знання дозування дезінфікуючих засобів
водій навантажувача	2 500	робота на автотранспортному засобі навантажувача навантаження макулатури, наявність посвідчення для роботи на автотранспортному засобі.	Кондуктор громадського транспорту	1 480	продаж разових проїзних квитків, збір плати за проїзд, перевірка проїзних квитків та документів, що є підставою для безкоштовного проїзду	прибиральник території	1 376	прибирання прибудинкової території території
газорізальник	8 000	здійснення різки металу та електрогазоварних робіт по металу	лікар-фізіотерапевт	1 050	"Огляд дітей і призначення процедур, навички роботи з дітьми-інвалідами. Робота на 0,5 ставки."	програміст системний	1 350	Знання php, регулярок php, вміння користуватись пошуковими системами
геодезист	1 500	вміння та добрі знання відповідно топографо-геодезичні, картографічні роботи	ловець бездоглядних тварин	1 278	відлов бездоглядних тварин з командою. Гуманне ставлення до тварин	продавець продовольчих товарів	1 400	Обслуговування стелажів з товарами, виставлення товарів на полиці, контроль термінів придатності, контроль наявності цінників
двірник	1 800	прибирання прибудинкової території	майстер	609	майстер по виготовленню ключів, ремонт замків, комунікабельність та відповідальність по розрахункам з клієнтами, на 0,5 ставки, можливе стажування	Продавець-консультант	1 300	Вміння і навички продавця, вести розрахунок і складання накладних (прихід-розхід), відповідальність.
двірник	1 500	прибирання території підприємства та нагляд	майстер з ремонту	2 500	прийом та ремонт інструменту (бензоелектротехніка). Фактична адреса: м.Луцьк вул.Лідавська, 2 тел.785933, 0503826404	розмелювач деревини	2 000	здійснення подрібнення та розмелювання деревини механічним способом на розмелювальних машинах, підготовка сировини, контроль якості процесу та нагляд за роботою обладнання
дизайнер (художник-конструктор)	1 500	Розробка бланків, листівок, буклетів	Маляр	2 200	виконання малярних робіт в під'їздах будинків	секретар керівника (організації, підприємства, установи)	1 500	виконання робіт по накопиченню, оформленню, обробці усної та письмової інформації, а також організація та прийом відвідувачів, підготовка засідань і нарад, знання діловодства
Друкар високого друкування	1 600	друкування бланків, книжок, отримує пробні відтиски, відповідає за якість пробних відтисків, за своєчасність та якісне виконання робіт	Маляр	1 250	покраска автобусів, тролейбусів	сестра медична	1 235	на час декретної відпустки. Нагляд за станом санітарної гігієни та здоров'я дітей дошкільного віку.
електрозварник на автоматичних та напів-автоматичних машинах	1 500	Автоматичне зварювання вузлів, деталей і конструкцій з металу, підготовка металу для зварювання, зачистка деталей і виробів під автоматичне зварювання.	машиніст автогрейдерів	1 300	укладання, ремонт доріг в приватному секторі, на територіях підприємств та організацій, обов'язковий досвід роботи, наявність прав грейдериста	слюсар з механо-складальних робіт	1 500	виконання слюсарних робіт по механічній обробці та виготовленню деталей
Електрозварник ручного зварювання	2 593	зварювання елементів рами тролейбуса (проф.труби 40*40, 28*40), зварювання металу з використанням апаратів в середовищі вуглекислого газу).	машиніст крана (кранівник)	1 470	машиніст козлового крана, переміщення с/г техніки та великогабаритних частини с/г техніки, обов'язковий аналогічний досвід роботи, підтверджений записом в трудовій книжці	слюсар з ремонту рухомого складу	2 018	ремонт рухомого складу - тролейбусів
електромеханік з ліфтів	1 500	огляд ліфтів, прибирання купе кабіни, шахти, машинного приміщення ті інше згідно до посадової інструкції, бажано наявність посвідчення ліфтера	менеджер (управитель) із збуту	2 000	організація збуту будівельних матеріалів, робота з 1С Бухгалтерією	слюсар-електрик з ремонту електроустаткування	1 690	плановий і поточний ремонт кабельної мережі, електроустаткування тролейбуса
електромонтажник силових мереж та електроустаткування	2 500	проведення кабельних ліній внутрішнього та зовнішнього електропостачання, робота в діючих електроустановках до і понад 1000 ВТ, верхолозні роботи, дотримання трудової та виробничої дисципліни	менеджер (управитель) із збуту	2 000,	організація збуту будівельних матеріалів, робота з 1С Бухгалтерією	слюсар-ремонтник	2 000	Здійснення ремонту, обслуговування та нагляду за роботою картонно-паперових машин
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 000	Здійснення ремонту, обслуговування та нагляду за роботою електроустаткування та електричних пристроїв	механік	3 000	ремонт с/г техніки, мотоблоків	столяр	609	Виконання столярних робіт: ремонт крісел, столів, дверей
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 500	Знання електричних схем, електричного устаткування, вміння читати схеми, робота на будівельних майданчиках, розряд 4, 5, 6	механік з кранового господарства	2 200	організація виконання ремонтних робіт кранів, додатково доплачуються відрядні та надбавки	сторож	1 218	нести службу з охорони підприємства та матеріальних цінностей
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 253	знання механічного обладнання, електроустановок, можливий 4-5 розряд, обслуговування та нагляд за роботою електроустаткування та електричних пристроїв	механік з ремонту транспорту	2 200	механік з експлуатації та ремонту транспорту, організація виконання ремонтних робіт транспортних засобів підприємства, додатково доплачуються відрядні та надбавки	Технік санітарно-технічних систем	1 300	Монтаж систем опалення та вентиляції, вміння читати креслення, усувати недоліки
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 243	ремонт та обслуговування електроприладів.	мийник-прибиральник рухомого складу	1 500	обслуговування транспортних засобів, миття кузова та салону автомобіля з використанням мийних засобів			
			монтажник шин	1 500	шиномонтажник вантажних автомобілів та тракторів, ремонт камер, бортування. Попередньо телефонувати			

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошчука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

ОКСАНА
ЗАБУЖКО

ТЕЛЬНЮК:
СЕСТРИ

презентують

**ЛІТОПИС
САМОВИДЦІВ
ДЕВ'ЯТЬ МІСЯЦІВ
УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ**

11
грудня

18:00

м. Луцьк

Палац культури (вул. Богдана Хмельницького, 1)

За квитками звертатися:
098 630 58 12, 099 618 59 43

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

**WOLNOŚĆ
I DEMOKRACJA**

Monitor
Wołyński

Założyciel/Zasnovnik - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny/Редакційна колегія:
Walenty WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталія ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Iryna KANAJEWA/Ірина КАНАГЕЄВА

Redaktor naczelny: Walenty WAKOLUK
Korekta: Jadwiga DEMCZUK,
Redaktor techniczny: Iryna KANAJEWA
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander SWICA
Tłumaczenia: Switłana PYZA,
Natalia DENYSIUK

Główny редактор: Валентин ВАКОЛЮК
Літературний редактор: Ядвіга ДЕМЧУК
Технічний редактор: Ірина КАНАГЕЄВА
Відповідальний редактор: Олександр СВИЦА
Переклад: Світлана ПИЗА,
Наталія ДЕНИСЮК

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул. Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідчення про реєстрацію
ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 р.
Тираж: 6000. Замовлення: 1615
Друк - Волинська обласна друкарня:
Луцьк, пр. Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3